

Lebi Majko

Glasilo Svetišta bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Blato • 9. rujna 2019. • br. 3 • god. XIII.

Cijena 10 kn

ISSN 1846-6400

www.marjapropetog.hr/glasilo.htm

Sadržaj

3 Logo jubilejske godine Družbe Kćeri Milosrđa

Blagdan bl. Marije Propetoga...

4 Boga je doživljavala kao milosrdnog Oca

mons. dr. sc. Đuro Hranić

15 Ljubila je Krista i u njemu ljude

Spomendan bl. Marije Propetoga...

Ljubiti Boga i po tome ljubiti bližnje

19 Cavtat, Čakovec

20 Dubrovnik

21 Hamilton

22 Ivanić-Grad

23 Kapitol

24 Martinska Ves, Novska

26 Osijek, Ploče (Baćina i Plina – Stabline)

27 Subotica

28 Uskoplje

29 Valpovo, Zagreb – župa sv. Josipa

30 Zagreb – župa sv. Mirka

31 Zagreb – župa sv. Petra

Blaženičina promišljanja...

Majka Marija Propetoga

32 O dobroj nakani

Rim, 15. listopada 1961.

Ususret stogodišnjici Družbe Kćeri Milosrđa...

34 Sedmo tromjeseće duhovne priprave
– listopad, studeni, prosinac

Iz povijesti Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Emila Špoljarić

36 Priprava na prvo redovničko oblačenje

Djelovanje Družbe Kćeri Milosrđa...

s. M. Katarina Mihić i suradnici

38 »Samo sve veselo u Gospodinu!«

Marina Piuković

40 Božji blagoslov po zagovoru naše blaženice
Dubravka Zavrnik

42 U pohodu Majci Milosrđa

44 S Isusom kroz život

s. M. Anamarija Vuković

45 »Vi ste svjetlost svijeta! Vi ste sol zemlje!«

Kutak za najmlađe...

46 Dopuni...

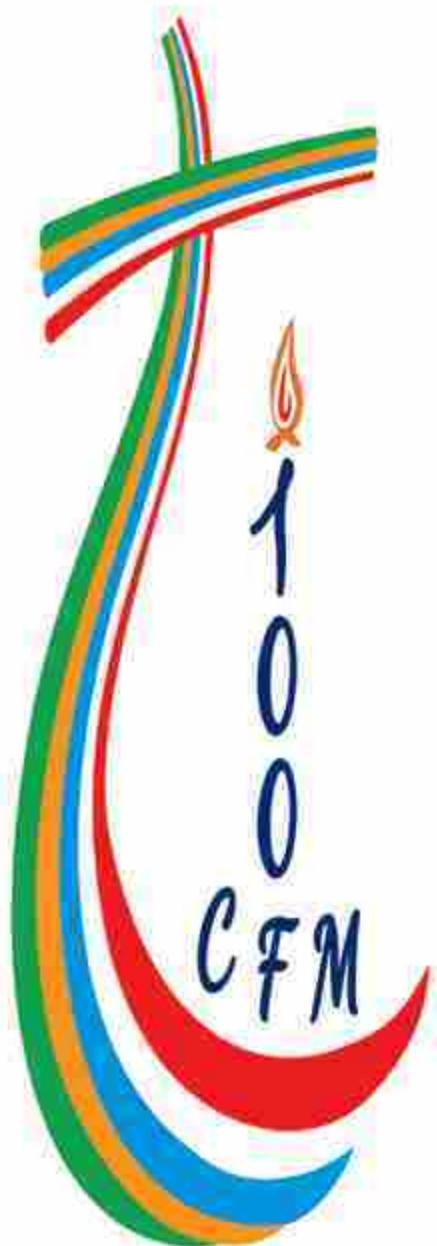
Poštovani čitatelji glasila i štovatelji blažene Marije Propetoga!

U Blatu, na blagdan sv. Franje Asiškoga, 4. listopada 2019. Družba Kćeri Milosrđa Treće-
ga samostanskog reda sv. Franje započet će u svojoj kolijevci i rodnom mjestu svoje uteme-
ljiteljice bl. Marije Propetoga, jubilarnu, stotu
godinu od utemeljenja, a otvorit će je vrhovna
predstojnica M. Cristina Orsillo. Time će za-
početi niz jubilejskih događanja u svim družbi-
nim provincijama i zajednicama, sa zahvalnim
osvrtom na stogodišnji hod u karizmi milosr-
đa i s pogledom u budućnost, punim pouzda-
nja u nebeskog Oca da će i u novim vremenima
živjeti njegovo milosrđe po ovoj družbi. Sve-
čanom proslavom u Rimu, na blagdan sv. Fra-
nje 2020. godine završit će se jubilarna godina i
obilježiti stoljeće postojanja Družbe Kćeri Mi-
losrđa. Družbina vrhovna uprava proglašila je
logo proslave sa sljedećim simbolima:

Križ – temeljno je poslanje Družbe Kće-
ri Milosrđa naviještati Kristovo spasenje po
križu i Očevu milosrdnu ljubav u njegovu
raspetom Sinu.

CFM 100 – inicijali latinskoga naziva Druž-
be Kćeri Milosrđa – *Congregatio Filiarum Mi-
sericordiae.*

Pet vrpci – označavaju tijek vremena u po-
kretu i sljubljenosti jedna uz drugu, poput
družbinih provincija u skladnoj povezano-
sti i usmjerenosti istom cilju, a u svojevrsnu
»izlasku« i raznolikosti boja koje se isprepli-
ću u nacionalnim zastavama i upućuju na
jedinstvo u međunarodnoj različitosti re-
dovničke obitelji.

Boga je doživljavala kao milosrdnog Oca

Sedamnaesta proslava blagdana bl. Marije Propetoga u Blatu od 30. lipnja do 9. srpnja 2019.

Od proglašenja blaženom u Dubrovniku 6. lipnja 2003. svake se godine u njezinu rodnom Blatu svečano slavi njezin blagdan na što se župljeni i hodočasnici pripravljaju devetodnevnim bogatim duhovno-kulturnim programom koji oblikuju Kćeri Milosrda sa suradnicima. Uobičajilo se da se u samostanskom dvorištu Kuće matice slavi večernja sveta misa s molitvom krunice i litanijama bl. Marije Propetoga prije i procesijom u blaženičino svetište poslije, kad vjernici dobivaju blagoslov uz mogućnost čašćenja blaženičinih relikvija. Potom bi svaku večer uslijedio prigodan program.

Prvi dan devetnice započeo je mladom misom sumještanina don Zorana Cetinića kojeg je 8. lipnja u pulskoj katedrali Uznesenja Marijina za svećenika porečko-pulske biskupije zaređio mjesni biskup mons. dr. sc. Dražen Kutleša. Kako je bila nedjelja, iz blaženičina se svetišta zaputila svečana procesija na Plokatu gdje je ispred župne crkve Svih svetih mladomisnik slavio svoju mladu misu. Propovjednik je bio Piergiorgio De Angelis, ravnatelj Biskupijskomoisijskoga sjemeništa »Redemptoris Mater« u Puli koji je istaknuo važnost nesebičnoga darivanja u svećeničkoj službi, jer bi svako traženje vlastitoga priznanja značilo udaljavanje Isusovih službenika od njega. Tumačeći misao iz evanđeoskog ulomka u kojem Isus govori nekom mladiću da pusti mrtvima da pokapaju svoje mrtve i da ide za njim bez odgađanja, pro-

povjednik je upitao: Tko su ti mrtvi? I odgovorio je da su to oni koji su se udaljili od Boga, izašli iz zajedništva s njim, koji su zaboravili da su njegova ljubljena djeca. Zaželio je da se mlađdomisnik i svi prisutni, poput bl. Marije Propetoga, ugledaju u križ i na njemu se uče istinskoj mudrosti vjerničkoga života.

Nakon euharistijskoga slavlja procesija se uputila u blaženičino svetište gdje je mjesni župnik predvodio zagovornu molitvu, a provincijalna predstojnica Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Emila Barbarić i mjesna predstojnica s. M. Janja Jurman misniku su, uz misnicu koju su izradile njihove sestre, darovale i relikvije bl. Marije Propetoga. Slavlje se nastavilo u zahvalnom zajedništvu za obiteljskim stolom na Plokati i u Konobi.

Drugoga dana devetnice euharistijsko je slavlje predvodio mons. Stjepan Beretić, katedralni župnik župe sv. Terezije Avilske iz Subotice u zajedništvu s blatskim župnikom Željkom Kovačevićem, župnikom u Maloj Bosni Draganom Muharemom, Piergiorgiom De Angelisom i Zoranom Cetinićem. Propovijedao je o Abrahamu koji je svim srcem zagovarao Božje smilovanje za grad Sodomu. Neviđenom se hrabrošcu smrtnik pogađao s Besmrtnim, čovjek s Bogom, samo da spasi ljudske živote. To je slika Isusove ljubavi koju je i naša blaženica svjedočila kad je ostavila roditeljsku kuću i zaputila se da ostvaruje volju Božju za nju i siromahe kojima je šalje.

Euharistijsko je pjevanje predvodio katedralni zbor »Albe Vidaković« iz Subotice koji je poslije mise održao prigodan koncert marijanskih skladbi na čemu im je kao i misniku zahvalila provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić.

Trećega dana devetnice subotičkim je hodočasnicima o blaženici govorila s. Emila, a misno je slavlje predvodio mons. Beretić, s blatskim župnikom i župnikom u Maloj Bosni te Zvonimirovom Martinovićem, župnikom župe Kraljice Mučenika u Vukovaru i Robertom Jugovićem, župnikom župe Mučeništva sv. Ivana Krstitelja u Županji. U propovijedi je kazao da je Lota, koji je okljevao i nije vjerovao da može izbjegći zatornom ognju, spasila Abrahamova ustrajna i ponizna molitva. Valja nam se zapitati: »Koliko može molitva majke, koliko molitva ponizne časne sestre!« Katedralni je zbor »Albe Vidaković« i ove večeri pjeval na misi i potom održao koncert.

Mons. Stjepan Beretić je sa subraćom svećenicima predslavio svetu misu i **četvrtoga dana** devetnice, uz katedralni župni zbor »Albe Vidaković« koji je poslije mise održao koncert. U propovijedi je osnažio vjernike u dostojanstvu djece Božje, pozivajući se na riječ sv. Pavla da krštenici nisu tuđinci ni pridošlice, nego sugrađani svetih i ukućani Božji, da su nazidani na temelju apostola i proroka, a da im je zagлавni kamen sam Krist Isus. Većina naše braće i sestara je u nebu i oni nas, zajedno s Isusom i njegovom Majkom neprestano zagovaraju pred Ocem, da pomognu naš put u nebo. Među tim moćnim zagovornicima je i naša blaženica – utječimo joj se u zagovor svojim molitvama.

Petoga dana devetnice u blatskom Domu za starije i teško bolesne odrasle osobe »Majka Marija Petković«, jutarnju je misu predslavio vukovarski župnik župe Kraljice Mučenika Zvonimir Martinović, u zajedništvu sa županjskim župnikom župe Mučeništva sv. Ivana Krstitelja Robertom Jugovićem i blatskim župnikom Željkom Kovačevićem. Uz ravnateljicu Doma Mariju Žabica, djelatnike i korisnike, sudjelovale su i sestre Družbe Kćeri Milosrđa s provincijalnom predstojnicom s. M. Emilom Barbarić, te djeca iz vrtića »Marija Petković« koji su predvodili liturgijsko pjevanje. Bila je mogućnost osobnog čašćenja blaženičinih relikvija.

Večernje je euharistijsko slavlje s hodočasnicima iz Vela Luke koji svake godine dolaze pješice predslavio mladomisnik Tonći Ante Prizmić u zajedništvu s mjesnim župnikom. U propovijedi je spomenuo da ga je na veče istraživanje o bl. Mariji Propetoga potaknula tvrdnja jednoga od njegovih profesora na petoj godini teologije koji smatra da ona nije učinila nikakva smrtnoga grijeha, iako se u svojim zapisima duboko kaje što je uvrijedila Gospodina. Blaženica je doista živjela svetim životom. Svaki nam svetac, svaka svetica, treba biti neskrpno vrelo za istinski odnos prema Bogom, trebaju nas voditi Bogu.

Euharistijsko je pjevanje predvodio veloluški zbor »Don Ivo Oreb« pod ravnateljem Tončićem Oreba, a poslije mise su održali prigodan koncert duhovnih pjesama uz misli bl. Marije Propetoga.

Šestoga dana devetnice u Domu za odrasle osobe »Blato« jutarnju je misu s korisnicima i djelatnicima predslavio mjesni župnik, a sudjelovale su i sestre Družbe Kćeri Milosrđa koje su predvodile pjevanje. Uprilично je i osobno čašćenja blaženičinih relikvija.

Blagdan bl. Marije Propetoga u Blatu...

U svetištu je večernju misu predslavio član franjevačke provincija Presvetoga Otkupitelja dr. sc. Domagoj Volarević s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu u zajedništvu sa smokvičkim župnikom župe Očišćenja Marijina Mihaelom Čavlekom, Robertom Jugovićem i Zvonimirovom Martinovićem. Propovijedao je o čovjekovoj potrebi da prenosi poruku, da govori s drugima. I Bog govori čovjeku i sluša njegovu riječ. Vjernička bi se komunikacija treba temeljiti na Božjoj Riječi. Vjernikov odgovor na Gospodnju Riječ je hvala Bogu. O svakom kršteniku ovisi hoće li se otvoriti Riječi, hoće li pustiti da ga ona nosi ili će to biti tek usputna riječ koja ga neće dotaći. Bog je svakom svom djetetu dao mudrost i razum da upozna snagu Božje riječi i svoje ljudske riječi. Čovjek koji sluša Boga na putu je svoga ostvarenja, svoga ispunjenja i posvećenja. Svatko je pozvan na svetost, a k tomu vodi slušanje Božje riječi. Neka nas ona vodi i neka nas dovede Bogu.

Smokvički je župni zbor »Don Jakov Salečić« predvodio liturgijsko pjevanje, a poslije mise je održan koncert Osnovne glazbene škole »Blato«.

Dr. sc. Domagoj Volarević je predslavio i misu **sedmoga dana** devetnice, u zajedništvu s blatskim župnikom te Robertom Jugovićem i Zvonimirovom Martinovićem, a liturgijsko je pjevanje predvodio dječji župni zbor »Stope«. U središte je svoje propovijedi opet stavio Božju riječ i vjerničko urastanje u nju. Jedno od sredstava za bolje sljubljivanje s Božjom riječi je i post koji nije samo puko odricanje od nečega, on je puno više od toga. Post treba znati doživjeti. Postom čovjek izoštvara svoja duhovna osjetila – duša osjeća Boga, pristupa mu i Bog pristupa toj duši. Osoba postom dopušta Bogu da je izgrađuje. Post je vježbanje osjetila. Bog prvi traži čovjeka, njegovu dušu. Post je svojevrsna pustinja u kojoj se čovjek suočava sa sa-

mim sobom, tu čovjek uči osluškivati samoga sebe, tu dopušta Bogu da mu progovori unutrini bića. Svaki vjernik može sebi stvoriti malu pustinju, ponekad naći sebi prostor tišine, malo se udaljiti od onoga svagdanjega i pokušati uhvatiti taj Božji signal.

Poslije mise je u samostanskoj dvorani izveden lutkarski igrokaz »Stopama ljubavi«, s prizorima iz blaženičina života, a s. M. Julijana Beretić je kazala da je to zajedničko ostvarenje djece iz lutkarske skupine »Cukarin«, društva »Naša djeca« i »Malih lutkara« OŠ Blato te dijela dječjega župnog zbara »Stope«. Zahvalila je predsjednici društva »Naša djeca« Franciski Jurišić Bačić i ravnatelju OŠ Blato Tončiju Padovanu, te za ideju i izradu lutaka – »smajlića« Franu Cebalu, a za idejno rješenje scenarija i rad s djecom učiteljicama Dijani Joković i Žani Boroe. Djeca vrtića »Marija Petković« plesala su uz pjesmu »Marjo, Majko«. Svima je poslije predstave zahvalila provincijalna predstojnica s. M. Emila Barbarić.

Osmi dan devetnice slavljeni su nedjeljne svete mise – jutarnju je u župnoj crkvi Svih svetih predvodio Zvonimir Martinović, a pjevao dječji župni zbor »Stope« pod vodstvom s. M. Julijane Beretić. Prijepodnevnu je misu u svetištu predslavio Domagoj Volarević i propovijedao o evanđeoskom ulomku u kojem se govori da je žetva velika, a radnika malo. Budući da te svetopisamske riječi dolaze u liturgiji u vrijeme kad se najčešće slave svećenička ređenja, često

ga se povezuje s duhovnim zvanjima, ali nije u tom sva dubina te Isusove poruke. Isus uvijek govori vrlo slikovito i u simbolima. Tako je poziv: »Molite Gospodara žetve da pošalje radnika u žetvu svoju« poziv da svaki vjernik prepozna svoj dio u radu na njivi Gospodnjoj. Nije navještanje Riječi i življene evanđelja dužnost samo svećenika, redovnika i redovnica već svakog kršćanina. Riječ se naviješta u svakodnevnom životu, prvo u obitelji gdje se, najprije na roditeljima, a potom i na njihovoj djeci, prepoznaće ta dužnost navještanja evanđelja. Isto vrijedi i za redovnike jer je i njihova zajednica obitelj.

Budući da se taj dan u devetnici slavio Dan bolesnika, poslije propovijedi misnik je bolesnicima koji su se prijavili podijelio sakrament bolesničkoga pomazanja. Euharistijsko je pjevanje predvodio župni zbor »Svih svetih« pod vodstvom s. M. Julijane Beretić.

Večernje euharistijsko slavlje u župnoj crkvi Svih svetih predslavio je Robert Jugović, uz pjevanje zbora mladih »Stope«, a poslije mise bilo je sve do ponoći euharistijsko klanjanje u kojem su se uz sestre Kćeri Milosrđa izmjenjivali župni zbor, Franjevački svjetovni red, molitvena grupa »Bl. Marija Propetoga«, Schönstattski pokret, bratimi Svih svetih i sv. Vincence, mlađi i neokatekumeni.

Pokaznica u kojoj je bilo izloženo Svetootajstvo dar je pape Pija XI. Družbi Kćeri Milosrđa iz 1925. godine, pa je župnik Željko Kovačević na početku euharistijskoga klanjanja pročitao što je o tomu zapisano u družbinoj kronici:

»Majka Marija Propetoga imala je veliku želju da Kuća matice u Blatu ima pokaznicu kako bi se svetootajstveni Isus mogao izložiti na javno klanjanje. Družba je nije mogla kupiti zbog slabih ekonomskih prilika. Zato je učinila molbu Svetom Ocu Piju XI., ponizno moleći Njegovu Svetost da bi se udostojao pokloniti našoj siromašnoj kapeli pokaznicu. Molba je glasila ovako:

Sveti Oče!

Ponizno prostrta pred Vašim svetim koljenima, potpisana glavarica Družbe Kćeri Milosrđa Trećega reda sv. Franje, skromno se obraća Vašoj Svetosti da bi htjela dobrostivo pokloniti jednu pokaznicu za kapelu ove Družbe.

Budući da su ekonomске prilike ove kuće vrlo žalosne i jer je bilo ove dvije posljednje godine prevelikih troškova, Družba nije u mogućnosti da je nabavi na svoj trošak.

Nadajući se da će ova molba biti uslišana, skromno potpisana u imu svojih sestara izražava najdublju zahvalnost i moli Svetomogućega da, kao do sada, štiti Vašu Svetost.

Preponizna službenica,

s. Marija Propetoga

Blato, otok Korčula, Dalmacija,

dne 21. siječnja 1925.«

Ne prođe nego samo deset dana od kako je poslana molba i već prispije dar Svetog Oca, Pija XI. – lijepa, velika pokaznica koja se i danas nalazi u Kućici matici u Blatu za svečano izloženje svetoootajstvenog Isusa. Došla je zajedno s potpratnim pismom Svetoga Oca koje u prijevodu glasi ovako:

Vatikan, 31. siječnja 1925.

Prečasna s. Marija Propetoga!

Sveti Otac je dobrostivo pristao na Vašu molbu i kroz koji dan primit ćete lijepu pokaznicu za kapelicu Družbe. Njegova Svetost podjeljuje od srca Vama i sestrama apostolski blagoslov.

S dubokim poštovanjem, odani u Gospodinu,

Diego Venini, s. r.

Veselje koje je zavladalo samostanom nakon primitka te lijepе pokaznice, ne može se opisati. Odmah u prvu nedjelju nakon dolaska bilo je izloženo Svetootajstvo na klanjanje. Tiho i zanosno razlijegao se našom kapelom svečani: *Svet, svet, svet i presvet...* koji su pobožno pjevala zahvalna srca naše Majke utemeljiteljice i sestara, kao što još i danas pjevaju hvaleći Trojedino-ga Boga – Oca, Sina i Duha Svetoga.«

Posljednjega, **devetoga dana** devetnice, na uočnicu blagdana bl. Marije Propetoga, poslije molitve radosnih otajstava krunice uz blaženičina promišljanja procesija se iz svetišta i Kuće matice zaputila preko Plokate do njezine rodne kuće gdje je na spomen ploču položen vjenac. Nosila su ga po običaju djeca iz blatskoga vratića »Marija Petković«, a ove su godine to bili Marta Milat, Josip Šeparović i Jakov Žabica. Uz nadbiskupa Đuru Hranića, njegova tajnika Domagoja Lackovića i druge svećenike i časne sestre sudjelovali su djeca, dječja klapa »Manina«, pjevački zbor, bratimi obiju blatskih bratovština, župljan i hodočasnici, blaženičini štovatelji. Procesija se vratila u svetište gdje su zbor, bratimi i sestre u dva kora ispjevali psalme Večernje, a potom je slavljena sveta misa koju je predvodio blatski župnik Željko Kovačević u zajedništvu sa svim prethodnikom Stipom Milošem, župnikom župe sv. Nikole u Čilipima. Propovijedao je o potrebi prepoznavanje svetih mesta na što ga je potaknuo ulomak iz Knjige Poststanka o Jakovu koji se našao na svetomu tlu i usnio najprije ljestve po kojima silaze i uspinju se anđeli Gospodnji (Post 28, 10-22) te potom da se hrve s anđelom Gospodnjim (Post 32, 25-31). Zapitao se jesmo li mi, današnji vjernici, svjesni svetih mjesta gdje susrećemo Boga, naših crkava i kapela. Prožima ih Božja prisutnost pod prilikama Isusova tijela. Naši pređi su ih izgradili, da nam budu posvećeno tlo za molitvu, za susret s Bogom, da budu mjesto na koje možemo doći i donijeti svoje teškoće i brige da bismo se u molitvi i razgovoru hrvali s Bogom, da tako bolje i lakše prihvativimo svoj svagađašnji život.

Pjevao je župni zbor Svih svetih pod vodstvom s. M. Julijane Beretić.

Blagdan bl. Marije Propetoga

Jutarnje euharistijsko slavlje blagdana bl. Marije Propetoga u svetištu je predslavio Marin Marić, župnik župe Gospe Snježne i upravitelj svetišta sv. Jakova Markijskog u Deževicama, vrhbosanska nadbiskupija. Propovijedao je o četvrtoj Božjoj zapovijedi: Poštuj oca i majku, gdje se ne misli samo na biološke roditelje, nego i na duhovne očeve i majke koji su pravi primjer svetosti, u čemu nam je uzor i bl. Marija Propetoga. Ona je poštovala svoje roditelje, ali je i Boga doživljavala kao svoga Oca, milosrdnog, nebeskog Oca i prepuštala se njegovu vodstvu, njegovoj providnosti. Ustrajavala je u tom povjerenju i predanju, a to je upravo ono što nama današnjim vjernicima jako nedostaje, bilo da smo očevi i majke, redovnici i redovnice, stariji ili mlađi – svima nam nedostaje ustrajnosti u predanju Bogu.

Prijepodnevno euharistijsko slavlje, na kojem već dulje redovito sudjeluju volonteri Caritasa dubrovačke biskupije, predvodio je prijašnji blatski župnik Josip Barišić, župnik župe sv. Nikole u Čilipima, u zajedništvu sa župnikom župe sv. Marije Magdalene u Putnikovićima Franom Miljenkom Markićem, župnikom župe sv. Roka u Lumbardi Vladom Markićem, župnikom župe sv. Srđa i Baha u Pridvorju Stipom Milošem i trajnim đakonom i ekonom dubrovačke biskupije Tomislavom Sikavicom. Pjevalo je zbor mlađih »Stope« pod vodstvom s. M. Julijane Beretić. Misnik je podsjetio na velike događaje u povijesti Crkve u Hrvata, proslavu trinaeststoljetnoga jubileja pokrštavanja u proslavama 1976. u Solinu, 1978. u Biskupiji kod Knina, Branimirove godine 1979. u Nišu, 1980. susreta Hrvatskih katoličkih misija u Zagrebu, 1984. Nacionalnoga euharistijskog kongresa u Mariji Bistrici, te posjeta Ivana Pavla II. 1994. Zagrebu, potom 1998. beatifikaci-

je bl. Alojzija Stepinca u Mariji Bistrici i posjetila Splitu te 2003. godine Dubrovniku kad je bl. Mariju Propetoga proglašio blaženom. Iz tih su davnih stoljeća i korijeni svetosti naše blaženice. Zato je nužno čuvati sjećanja na te događaje, prebirati ih u svome srcu i čekati milosni trenutak da ojača naša vjera, pa možda u nekome i Božji poziv u svećeničko ili redovničko zvanje.

Svečana proslava blagdana započela je na Plokati ispred župne crkve gdje je izveden »Blatski tanac« i viteška igra »Kumpanija«. Procesija – u kojoj je, uz biskupa domaćina mons. Matu Uzinića, relikvijar bl. Marije Propetoga nosio mons. Đuro Hranić, nadbiskup i metropolit đakovačko-osječki – krenula je iz njezina svetišta, a predvodili su je bratimi obiju blatskih bratovština s procesionalnim raspelima i barjacima i po već ustaljenom redoslijedu sudjelovali su: članice Franjevačkoga svjetovnog reda, puhački orkestri Narodne glazbe i Hrvatske glazbene udruge »Sv. Vincenca«, djeca iz vrtića »Marija Petković«, »Stope«, pjevački zbor župe Svih svetih, kumpanjoli i tancarice u tradicionalnim blatskim nošnjama, sestre dominikanke iz Korčule, sestre iz Družbe Kćeri Milosrđa, ministranti, svećenici i veliko mnoštvo vjernika. Barjak s blaženičinim likom nosio je Stjepan Bačić. U euharistijskom slavlju uz nadbiskupa i biskupa suslavilo je sedam svećenika.

Prvi se put ove godine dogodilo da je misno slavlje, zbog nevremena, nakon propovijedi nastavljeno u župnoj crkvi gdje je na završetku župnik zahvalio biskupima na sudjelovanju, a Kćerima Milosrđa čestitao blagdan Majke ute-meljiteljice. Objavio je da je misnica s blaženičinim likom u kojoj je prvi put slavljena sveta misa dar Župnoga pastoralnog vijeća i župnika blaženičinu svetištu. U kapeli sv. Vincence bilo je omogućeno osobno čašćenje blaženičinih relikvija.

Ljubila je Krista i u njemu ljude

*Propovijed mons. dr. sc. Đure Hranića,
đakovačko-osječkoga nadbiskupa i metropolita u
euharistijskome slavlju blagdana
bl. Marije Propetoga u Blatu, 9. srpnja 2019.*

2. I blaženica je obdržavala sve zapovijedi od svoje rane mladosti, kao što to za sebe tvrdi neznanac u evanđeoskom odlomku. Zbog toga je očito i nju Isus pogledao i zavolio. Ali je i nju zasigurno stavio na isti ispit kao i toga neznanca iz evandelja: »Idi i što imаш prodaj i podaj si romasima pa ćeš imati blago na nebu!« (Mk 10, 21). No, ona je za razliku od njega koji je na tom ispitu pao, položila od prve – i to s izvrsnim! Dok se Isusov sugovornik u evanđelju, na nje-

Preuzvišeni Oče biskupe, drage duhovne kćeri bl. Marije Propetoga s vašom provincijalnom predstojnicom, draga braćo svećenici, redovnici i sestre redovnice, poštovani predstavnici Općine Blato, draga braćo i sestre, dragi župljeni i hodočasnici!

1. I u Isusovo doba i danas malo je osoba koje se mogu pohvaliti da su Božje zapovijedi »čuvali od mladosti«. Za takve osobe današnje evanđelje kaže: »Isus ga pogleda i zavoli« (Mk 10, 21). Časne, moralne i poštene osobe ne može se ne voljeti. I to je bilo polazište i temelj da Isus pred svoga sugovornika stavi ideale i da ga pozove da ide za njim, pa će biti istinski sretan i imati blago na nebu!

Vjerujem da ćemo se složiti u tome da je bl. Marija Propetoga bila osoba koja je u molitvi propitivala što joj je činiti, kao i nepoznati Isusov sugovornik u evanđeoskom odlomku što smo ga upravo čuli. No, za razliku od nje, ona nije mislila samo na sebe i nije se pred Bogom pitala: »Što mi je činiti da baštinim život vječni?«, nego je razmišljala šire, eklezijalno. Pitala se jednostavno: »Što mi je činiti? Što Bog želi i očekuje od mene ovdje gdje sam po njegovu promislu rođena i gdje živim? Što Bog želi od mene u Crkvi? Koji je moj poziv i koje je moje poslanje?«

gov prijedlog i poziv, smrknuo i potom od njega otiašo žalostan jer je imao velik imetak, dotle je blaženica – koja je također bila iz dobrostojće obitelji, već od svoga djetinjstva gajila osobitu ljubav prema siromasima, bila solidarna s njima toliko da je zbog toga upala u poteškoće sa svojima u obitelji, osobito sa svojom majkom, koja je smatrala da je mlada Marija odveć širokogrudna prema siromasima. Odreći se onoga što je imala, odreći se životnoga standarda koji je uživala u svojoj obitelji i poistovjetiti se sa siromasima, živjeti vrlo skromno, položiti zavjet siromaštva – njoj to nije bila nikakva teškoća. Štoviše, to je bio njezin osobni ideal i izbor uz koji je radosno prionula čitavim svojim bićem.

3. Milosrdno srce, dobrostivost, poniznost, blagost, strpljivost, praštanje, podnošenje, iskrena ljubav i sve ostale kreposti koje u današnjem prvom čitanju (Kol 3, 12-14) sv. Pavao nabraja kao kreposti – kako on to kaže – »novoga čovjeka«, koje su resile i našu blaženicu, bile su plod njezina iskrenog i dubokog osobnog iskustva vjere te uvjerenja da je milost sakramenta krsta velika povlastica koja nije dana svim ljudima, nego samo krštenicima. Ona je zbog toga duboko zahvalna Bogu što je primila milost krštenja, uranjala je u dar krsne milosti i nad tim

darom meditirala. Po daru krsne milosti koji je duboko proživljaval, čitav se svoj život doista osjećala Božjom izabranicom, svetom i ljubljennom (usp. Kol 3, 12). Tako je 1956., sa svoje već 64 godine, na svoj krsni dan 22. prosinca, zapisala svoje iskustvo krsne milosti koje ju je pratilo od djetinjstva.

»Pred tvojim svetim licem padam ničice, o Bože i Oče moj. Dolazim ti da ti dadem hvale za tvoju neizmjernu ljubav, milost i milosrđe (...) Na ovaj dan krštenja ja sam postala dijete tvoje, dijete tvoje milosti i ljubavi. Danas si me primio u svoju svetu Crkvu da u njezinu krilu rastem u milosti (...). Od danas sam počela uživati milost tvoju i živjeti u tebi po Sinu tvome. (...) O neizmjernosti! O beskrajnosti! (...) Sveti i presveti, neizmjerni Bože (...) U tebi sve živi i gubi se u tebi kao u neizmjernom oceanu. (Kako si mi dao da sam to motrila i u šestoj godini života svoga i objavio si mi svoju neizmjernost i sebe samog, kako si ti jedini koji jesu, a sve ostalo je kao ništa, sve se gubi u tebi kao sjena.)«¹

4. Nošena iskustvom krsne milosti i Božje ljubavi, ona je ne samo odbacivala slabosti i grijehe »staroga čovjeka« (o kojem govori sv. Pavao u Rim 6, 6), nego je otvorena za dar Božje milosti dozrijevala i »zaodijevala« se u Isusa Krista i njemu suočljavala. Ljubila je njega i u njemu druge ljude. Uronjena u Kristovo otajstveno tijelo – u Crkvu, druge je ljude prepoznавала i gledala kao svoju braću i sestre. Zato je ne samo izvrsno polagala ispite u danima kušnje, nego je riječ Kristova u svem bogatstvu prebivala u njoj (usp. Ef 1, 5), postala je sposob-

¹ Marija Propetog Isusa Petković, *Sve za Isusa. Autobiografija i duhovni zapisi*, M. Parlov (ur.), Split, Verbum, 2004., 282-283.

na »poučavati i urazumljivati« druge te je sve što je činila, doista činila »u Imenu Gospodina Isusa, zahvaljujući Bogu Ocu po njemu« (Kol 3, 17).

5. Blaženica je bila uvjerena da je dobrotvornost jedan od prepoznatljivijih izraza vjere Crkve. A poticaja na dobrotvornost imala je napretek zbog siromaštva i teškoga socijalnog stanja ljudi u svome kraju. Sama priznaje da je, dok je gledala bijedu oko sebe, u njezinoj duši nastala borba: s jedne strane osjećala je zvanje za samostan, za kontemplativni život, a s druge strane zvanje da se žrtvuje za siromašne i bijedne, da radi njih ostane u svijetu. Shvatila je da Isus od nje traži da žrtvuje svoju težnju za samoćom.² I to je ostvareno u zajednici Kćeri Milosrđa – redovnički život s karizmom socijalne zauzetosti za siromašne i bijedne. Tako se zbog blaženičine zauzetosti na karitativnom i socijalnom području u Družbi utjelovilo poslanje odgojnoga i karitativnoga djelovanja.

Ne mogu ovdje ne spomenuti da je blaženica, na temelju prethodne prijepiske s našim đakovačkim biskupom i apostolskim upraviteljem baranjsko-valpovačkoga i donjomiholjačkoga dekanata Antuna Akšamovića i njegova pristanka, u redovničkom odijelu, sa seljacima na njihovim kolima, obilazila naša slavonska selja i prosila za gladnu djecu i druge osiromašene žitelje Blata i otoka Korčule. Nastojala je ublažiti nevolje i pomoći onima koji su zbog rata i uništenih vinograda ostali bez životnih sredstava. Kolike su žrtve i ona i njezine sestre morale podnijeti dade se naslutiti iz bilješki o tome, a jedna od njih opisuje muku koju su prošle kad je prijetila opasnost da zbog kiše propadne već prikupljena pšenica koju je vlakom trebalo iz Slavonije voziti do Splita, a onda morem do Blata.

² Usp. isto, 86-88.

6. U godini koja je pred vama, poštovane i drage sestre Kćeri Milosrđa, osobito ćete uranjati u duhovnu baštinu koju ste primile od svoje blažene Majke utemeljiteljice. Obnavljat ćete osobno i zajedničko iskustvo poslanja u svjedočenju Božjega milosrđa koje je nosilo i poticao blaženicu u njezinu životu. Obnavljat ćete milost dara svojih redovničkih zavjeta i promišljati kako osnažiti karizmu svoje družbe u suvremenim okolnostima i potrebama Crkve i svijeta.

Oče biskupe Mate, zahvaljujem na pozivu da predvodim ovo euharistijsko slavlje ovdje u Blatu, u Kući matici i blaženičinu svetištu, na dan njezina rođenja za nebo, kad Družba Kćeri Milosrđa, započinje jubilarnu godinu stote obljetnice postojanja. Osjećam se hodočasnikom na blaženičinu grobu. Zahvaljujem za sve dobro koje je Crkvi i našem narodu Bog podario preko bl. Marije Propetoga i sestara Kćeri Milosrđa, a posebice hvala za djelovanje u nadbiskupiji iz koje dolazim, u našim gradovima Valpovu i Osijeku.

7. Draga braćo i sestre! Poštovane i drage Kćeri Milosrđa! Naša blaženica danas, svjedočanstvom svojega života, svima nama ponavlja Isusovu riječ: »Vršiti zapovijedi!« (Mk 10, 19). To je prvi zahtjev koji Isus i danas stavlja pred nas. Drugi s pravom od nas očekuju da ostvarimo svoje obveze i zadaće. Pozvani smo biti od-

govorni prema njima. Vršiti svoje dužnosti koje imamo i biti vjerni Božjim zapovijedima – to je temelj. Isus svoje evandeoske i kršćanske vrijednosti, kao i ostvarenje poslanja Crkve u svijetu, nudi samo onima koji vrše zapovijedi. To vrijedi za sve krštenike, a posebice za Bogu posvećene osobe.

»Idi, i što imaš prodaj i podaj siromasima, pa ćeš imati blago na nebu« (Mk 10, 21) – to je drugi današnji Isusov zahtjev. Vi, Bogu posvećene osobe, polažete i zavjet osobnoga siromaštva, te zavjete poslušnosti i djevičanstva. Zavjetima se u potpunosti odričete i samih sebe! Da bismo gradili zdrav sustav i bolje društvo, i mi smo poput Isusova sugovornika pozvani odreći se svoga imetka. Imetak kojega se treba odreći nije samo materijalan, nego su to i navike, komotnosti, slabosti i nedostaci, ponašanje, interesi, odnos prema nekim osobama i sl. »Idi, i što imaš prodaj i podaj siromasima, pa ćeš imati blago na nebu« – to može značiti i odustajanje od svega onoga što čovjeka prijeći u ostvarenju zadaća, obveza i poslanja. Isus kaže »idi i što imaš prodaj«, osloboди se toga, pa ćeš imati blago na nebu! Tu je potrebna spremnost na žestoke otpore i protivne vjetrove. Oni koji su Isusovi, često prolaze poput njega – bivaju šibani, razapinjani na križ, marginalizirani, ušutkavani i uklanjani. Isus upozorava Petra da će

onaj tko ostavi svoja dobra i svoje interese poradi njega i evanđelja, sve to stostruko primiti, ali »s progonstvima« (usp. Mk 10, 27).

»A onda dođi i idi za mnom!« (Mk 10, 21). Vjerujem da nitko od nas nije čovjek koji bi se zadovoljavao samo minimumom obdržavanja Božjih zapovijedi (ne ubij; ne čini preljuba; ne ukradi; ne svjedoči lažno; ne otmi; poštuj oca i majku), nego vjerujem da svatko od nas također želi – poput Isusova današnjega sugovornika – dosegnuti ljudske i evandeoske ideale i ići za Isusom. Vjerujem da svatko od nas želi pridonijeti boljitetu domovine i naroda, da poput bl. Marije Propetoga želimo činiti dobro drugima, iskreno ih ljubiti i za njih živjeti. Znajmo i budimo svjesni toga da Isus svoje poslanje ne nuditi onima koji se zadovoljavaju time da budu osrednji ili tek malo bolji kršćani, nego onima koji žele ostvariti ideale evandeoskih i kršćanskih vrijednosti jer se samo tako može iskusiti istinska radost i punina bića.

8. Vjerujem da večeras ovdje sabrani – svaka sestra redovnica, svaki svećenik i svaki vjernik – svi želimo poput Isusova sugovornika, poput bl. Marije Propetoga, mirisati Bogom, suočiti se raspetom i uskrsom Isusu, da u njega zadrževi mijenjamo i izgrađujemo pravni, gospodarski, politički i društveni sustav ove zemlje. Od blaženice naučimo da bez Boga i njegove snage ne možemo učiniti ništa. Bez zajedništva s njim i zaljubljenosti u njegove vrednote ne može se mijenjati ovaj svijet. Samo Isus daje snagu i ljubav za istinske i neprolazne vrednote i ideale, za žrtvu koju je zbog njih potrebno podnijeti.

Čestitamo vam, drage sestre Kćeri Milosrđa, stotu obljetnicu Družbe. Zajedno danas molimo da vas Gospodin blagoslov darom svoga Duha, kanonizacijom Majke utemeljiteljice i novim članicama, ovdje u domovini i u svijetu. Amen.

Ljubiti Boga i po tome ljubiti bližnje

Proslava spomendana bl. Marije Propetoga 2019.

Sedamnaest godina zaredom u Katoličkoj se crkvi 9. srpnja slavi spomendan bl. Marije Propetoga, a svečanije se obilježava u mjestima gdje djeluju njezine duhovne kćeri ili gdje se njezini štovatelji okupljaju slaveći Boga u njezinu životu. U rodnom joj Blatu i kolijevci družbe koju je utemeljila 1920. godine njezin liturgijski spomen slavi kao blagdan.

Cavtat

Misno slavlje blaženičina spomendana u župnoj crkvi sv. Nikole u Cavtatu predslavio je župnik Mato Karamatić. Prigodnom propovijedi istaknuo je kako je Bog u blaženici razvijao sposobnost da vidi potrebe drugih i da nalazi načina da im pomogne. U svojoj propovijedi potaknuo je vjernike da, poput blaženice, služe Gospodinu ondje gdje ih pozove, uvijek moleći za dar poniznosti. Zajedništvo se nastavilo druženjem u župnom uredu, gdje su sestre Kćerri Milosrđa s darežljivim župljanima priredile prigodan domjenak.

Josipa Rozić, učenica OŠ Cavtat

Čakovec

Na spomendan bl. Marije Propetoga i ove je godine mnoštvo vjernika hodočastilo u Zvonimirovu ulicu u Čakovcu, k sestrama Družbe Kćeri Milosrđa koje vode Dječji vrtić »Marija Petković«. Prije večernje svete mise koju je predslavio fra Ivan Crnković u zajedništvu svoga redovničkoga subrata fra Andelka Rakhela, molila se Gospina krunice. U dojmljivoj propovijedi misnik je poticao na vjerno naslijedovanje Isusa Krista po uzoru na bl. Mariju Propetoga koja je svoj život posvetila djeci i siromasima u čemu je prepoznala svoje životno poslanje, da

tako i današnji vjernici prepoznaju svoje osobno poslanje u svijetu.

Slavlje je bilo prožeto pjevanjem polaznika vrtića, a petero predškolske djece oprostilo se od vrtića, svatko svojom omiljenom pjesmom. Roditelji su se uz prigodne darove zahvalili sestrama i odgojiteljicama na još jednoj godini u služenju njima i njihovoj djeci, a posebnu je zahvalu dobila teta Tanja koja odlazi iz vrtića.

Euharistijsko se zajedništvo nastavilo u prigodnu druženju u samostanskom dvorištu, uz radosnu igru djece i razgovore odraslih. U ovom komadića raja na zemlji osjećao se blagoslov naše zaštitnice bl. Marije Propetoga na čemu zahvaljujemo našim dragim sestrama koje doista slijede želju i molbu svoje Majke ute-meljiteljice koja ih je poučavala da budu velike u ljubavi. One to doista jesu, ne samo u radu s djecom nego u susretu sa svima.

Žaneta Božić

Dubrovnik

Slavlju spomendana bl. Marije Propetoga u dubrovačkoj je katedrali Gospe Velike prethodila trodnevница koju je, kao i proslavu spomenданa, predvodio katedralni vikar Marin Lučić. U svojim je propovijedima govorio o blaženičinu životu i djelovanju. Prvoga je dana trodnevnice, na spomendan sv. Marije Goretti, govorio o njoj i bl. Mariji Propetoga kao ženama koje su pronalazile snagu uvijek oprostiti sve nepravde i uvrede koje su ih snalazile na putu nasljedovanja Krista. U misi drugoga dana trodnevnice na kojoj je katedralni zbor mladih predvodio liturgijsko pjevanje, propovjednik govorio o blaženičinoj poslušnosti svome biskupu Josipu Marčeliću preko kojega je osluškivala Božji glas za svoj život i, s punim povjerenjem da je to Božja volja, po njegovim naputcima osnovala Družbu Kćeri

Hamilton, Kanada

U organizaciji Kolumbovih vitezova župe sv. Križa u Hamiltonu (Ontario, Kanada), svečano je proslavljen četrnaesti spomendan bl. Marije Propetoga koju je predslavio naš novi župnik Marko Štefanac u parku župe Smithville nedaleko od slapova Niagare. Na misi je propovijedao misionar u Africi Juan de Jesus Soloriano iz Paname i istaknuo da je i bl. Marija Propetoga bila misionarka i da se brinula za siromašne i bolesne, a posebice za djecu. I ovim slavljem spomendana nastojimo promicati štovanje naše blaženici među strancima.

Stipe Ćurić

Milosrđa. Bog je na razne načine pozvao mlade djevojke iz Blata i s otoka Korčule i dao da zaziivi ovo djelo milosrđa. Trećega dana trodnevnice propovjednika je svetopisamski ulomak, i kamen koji je Jakovu poslužio kao uzglavlje kad je usnio san o ljestvama što se uzdižu do neba, podsjetio na kamen na kojem je blaženica na Prižbi pisala prva pravila svoje družbe. U obje je situacije kamen simbol komunikacije s Bogom. U našem uspinjanju u nebo naša nam blaženica može biti svojevrstan skalin.

U propovijedi spomendana govorio je o blaženičinoj duhovnoj snazi kojom je oduševljala mlade za Krista. Njezino redovničko ime Marija Propetoga Isusa odražava svijest o umiranju sebi i svojim željama da bi se sve prepustilo Gospodinu, pouzdajući se u njegovu prvidnost. U svojoj je obitelji iskusila dobrotu oca Antuna Petkovića koji je imao velike posjede i prema svim težacima i najamnicima odnosio se poput brižna oca. Doživljaj takvoga zemaljskog oca prenijela je na sliku nebeskog Oca i širila je pobožnost prema toj božanskoj osobi da bi svi doživjeli njegovu dobrotu i milosrdnost. Blaženica nas potiče na razmišljanje o tomu da svatko od nas može umrijeti sebi, prepustiti se Kristu i dopustiti da nas on vodi. Ona je upravo slijedeći Krista postigla blaženstvo već ovdje na zemlji, jer nema veće radosti od življjenja po evanđelju na koji su pozvani sve vjernici, a posebice oni koji su se odazvali duhovnome pozivu. Stoga je potaknuo da se moli za duhovna zvanja po blaženičinu zagovoru, za sve one koji su se odazvali i za nova zvanja, da se oni koje Bog poziva u taj stalež bez straha odazovu i krenu za Isusom. Liturgijsko je pjevanje predvodio katedralni zbor, a nakon mise bila je prigoda za štovanje blaženičinih relikvija koje se čuvaju u katedralnoj riznici s drugim relikvijama. Spomendansko se slavlje nastavilo u druženju koje su pripremili Poslanici Milosrđa sa s. M. Veronikom Dunatov.

Niko Kralj

Ivanić-Grad

Župa sv. Petra apostola za proslavu blaženica spomendana pripremala se trodnevnicom. Prvoga dana svetu je misu predvodio Robert Ćibarić, župnik župe Uznesenja Blažene Djevice Marije iz Kloštar Ivanića, a u propovijedi je podsjetio na to da nam sveci trebaju biti uzor u životu, ali se u molitvi ne bismo trebali utjecati njima nego Bogu, jer je Bog u njima. Upravo o tome govore i pohvale Božjem imenu: »Blagoslovjen Bog u svojim svećima.« Tako je i bl. Marija Propetoga promicala franjevačku duhovnost, što se osobito očitovalo u njezinu misijskom djelovanju, u skrbi za nemoćne, malene i siročad. I mi, današnji vjernici, možemo u svom okruženju iznalaziti načine kako približiti Isusa ljudima. Moramo izaći iz svojih kratkovidnih okvira da nas Duh Sveti prožme i da dalekovidno sage-

davamo život vječni. Važno je živjeti i djelovati po Kristovoj mjeri, a to je velikodušno prema Bogu i čovjeku u potrebi, poput naše blaženice.

Drugoga dana trodnevnice misu je predstavio policijski kapelan Drago Kozić, a podsjetio je i na blaženičinu misao u kojoj kaže da je smisao života u tomu da se shvati Božja ljubav i da se na nju odgovori, slaveći Boga, zajedno s Kristom. Iz toga je iščitao i poziv vjernicima da po uzoru na blaženicu, žive i potiču jedni druge na milosrdnu ljubav.

Trećeg je dana trodnevnice misno slavlje predvodio Dražan Mirčić, upravitelj župa sv. Maksimilijana biskupa u Posavskim Bregima i sv. Nikole biskupa u Dubrovčaku Ljevom. Slavlje je započeo molitvom Bogu da po zagovoru bl. Marije Propetoga, ono loše u nama promijeni u dobro. »Što mi je činiti?«, pitala se i sama blaženica, a Gospodin joj je odgovorio: »Podi za mnom!« Blaženica je krenula za Gospodinom. Prolazila je kroz mnoge teškoće i patnje, ali je uvijek ustrajala u iskazivanju milosrđa, nastojeći usmjeravati ljude prema Bogu, unatoč nevolji koja ih je zadesila. Nikoga nije vezivala uza se. Propovjednik se zapitao: Što je s današnjim kršćanima? Kako oni žive svoje kršćanstvo? Čini mu se da se današnji kršćani čuvaju grijeha, ali ništa ne čini za drugoga, a da bi se doista postalo istinskim kršćaninom potrebno je prijeći iz pasivnoga gledanja i izbjegavanja zla, u zauzeto činjenje dobra u djelima milosrđa. Zato je misno slavlje završilo molitvom za solidarnost s drugima, za nova duhovna zvanja u našoj župi i za blaženičin zagon u svakodnevnom životu.

Svečano misno slavlje spomendana predvodio je Franjo Vuk, župni vikar iz Kloštar Ivanića u zajedništvu s Dragom Kozićem, Julijem Bašićem iz subotičke biskupije i domaćim župnikom Brankom Koretićem. Na temelju evanđeoskog ulomka predvoditelj slavlja je zaključio da nam za vječni život jedno nedostaje, a to je težnja onom višem. U tome nam je uzor i sama blaženica koju je resila trajna težnja za savršenstvom. Stoga ni mi nikako ne smijemo biti zadovoljni osrednjošću. I naša blaženica i njezin uzor, sv. Franjo Asiški, ostavili su ovozemaljsku sigurnost bogata roditeljskog doma i prepustili svoj život Bogu, da ih uporabi u svojoj ljubavi za čovjeka. Blaženica je izrekla svoje »Da« Bogu i svoj život predala u njegove ruke, u Providnost. Koliko mi sami imamo povjerenja u Božju providnost? Nemojmo se bojati ostaviti starog sebe i reći da pripadamo Bogu. Sveti je Franjo govorio da smo svi duhovna braća i sestre, a blaženica poučava svoje sestre o brizi i zauzetoj ljubavi za čovjeka u potrebi, a ako ne djeluju tako ostaju u osrednjosti. To ne dolikuje ni vjernicima, a kamo li Bogu posvećenim osobama. Blaženica je bila prava kći milosrdnog Oca. Neka njezina poruka o milosrdnom djelovanju bude i nama vodilja da svoje srce ucijepimo u Božje srce i nosimo njegovu ljubav drugima. Sveti Pavao kaže: »Zaodjenite se – kao izabranici Božji, sveti i ljubljeni – u milosrdno srce, dobrostivost, blagost, strpljivost...« (Gal 3, 26). Gladni smo milosrđa, ali i toga da i sami budemo milosrdni prema drugima!

Nakon misnoga slavlja Biseri Očeva milosrđa pod vodstvom s. M. Darije Lukić izveli su igrokaz o zgodama iz blaženičina života.

Mirjana Banković-Malečić

Kaptol

Caritas župe sv. Petra i Pavla u Kaptolu, s volonterima i podupirateljima, proslavio je spomendan svoje zaštitnice bl. Marije Propetoga misnim slavljem koje je predvodio velički župnik i kaptolački dekan Mario Sanić. U propovijedi je podsjetio na blaženičinu brigu za siromašne, od Blata do Južne Amerike. Posebice je utješno bilo za djelatnike i suradnike Caritasa što je istaknuo da pomagati potrebitima nije uvijek ni jednostavno ni lako, jer se često ljude koji pomažu osuđuju i optužuje da to rade zbog vlastite koristi. Valja ustrajati u činjenju dobra i u milosrdnoj ljubavi, poput blaženice koja se ni sama nije dala pokolebiti raznim protivštinama kojih ni njoj nije nedostajalo.

Kaptolački Caritas nekoliko godina svakodnevno kruhom i mljekom opskrbljuje više obitelji, čime sudjeluje u projektu »Jer bijah gladan i dadoste mi jesti« koji im omogućuju općina Kaptol, pekarnica Panonija iz Vetova, tvrtka Visia Aurea iz Kaptola i OPG Pavičić iz Alilovaca. Tijekom godine povremeno prehrambenim namirnicama opskrbljuju 40-ak župljana, a sudjeluju i u drugim dobrotvornim pothvatima. Najveći dio sredstava prikupe prodajom kol-

ča, rezanaca i mlinaca koje pripremaju župljanke. Misno je slavlje bilo i zahvala svima njima, a sudjelovao je i načelnik općine Kaptol Mile Pavičić. Slavlje se nastavilo druženjem volontera u vjeroučnoj dvorani uz prigodan domjenak.

trajno u našoj župi i častili ih poslije svete mise. Molili smo da milost Božja uvijek prati naše životne i da po zagovoru bl. Marije Propetoga budemo i ostanemo mjesto Božjega milosrđa za sve potrebitе koje nam Bog dovodi na životni put. Molili smo i za nova duhovna zvanja u župi i biskupiji. Tijekom devetnice prikupljali smo priloge za Zakladu »Bl. Marije Propetoga«, da svoje molitve popratimo i djelima milosrđa iz ljubavi prema Raspetom, kojega je toliko ljubila naša mila blaženica.

I. Š.

Novska

I župa sv. Luke evanđelista u Novskoj proslavila je spomendan bl. Marije Propetoga na koji se pripravljala trodnevnicom. Molitvu i prigodnu pobožnost predvodile su sestre Kćeri Milosrđa koje djeluju u župi, a euharistijsko je slavlje svake večeri trodnevnicice i na spomen dan predvodio dehonijanac Artur Makara, župni vikar župe Majke Božje Snježne u Kutini.

Martinska Ves

U župnoj crkvi sv. Martina u Martinskoj Vesi svečanom svetom misom koju je predstavio župnik Ivica Šimunović proslavili smo blaženičin spomendan na što smo se pripravljali devetnicom. Blaženica je bila svjetionik Božjeg milosrđa, koja je zagledana u raspetoga Spasitelja svjedočila Božju ljubav. Propovjednik nas je uputio na neizmjernu snagu Isusova križa iz kojega je blaženica crpila snagu za svoj svetački život. Bog nas sve zove na svetost, da nošeni snagom vjere surađujemo s Kristom.

Svakog dana devetnice molili smo pred blaženičinim relikvijama koje su od prošle godine

Župni zbor pod vodstvom s. M. Egidije Galić predvodio je euharistijsko pjevanje svake večeri, osim prvoga dana devetnice kad je pjevanje predvodio vokalno-instrumentalni sastav iz Okučana. Te je večeri propovjednik prisutnost sestara Kćeri Milosrđa u našoj župi prepoznao kao Gospodinov dar i istaknuo važnost molitve sa sestrama. Potaknuo je vjernike da se u molitvi utječu blaženičinu zagovoru jer se ona posebice brinula o djeci i mladima, a i danas nam je dobra majka na nebesima. Da su sestre Kćeri Milosrđa zaista dar našoj župnoj zajednici i našoj sredini i da nasljeđujući svoju utemeljiteljicu bl. Mariju Propetoga nastoje oko dobra, posebice u odgoju djece i mlađih te u radu s obiteljima, doživljava se svaki dan, a moglo se osjetiti i tih dana. Susret s Isusom u misnom slavlju nastavio se i u molitvi klanjanja poslije toga kad je izložen Presveti oltarski sakrament. Molitvu su predvodile naše sestre Kćeri Milosrđa, s. M. Jelena Krilić, s. M. Lana Pecotić i s. M. Zrinka Vuković. Nastojali smo Isusu prikazati svoju neznatnost, svoje grijehе i slabosti, sve što jesmo i što imamo, da bismo okupani u beskrajnom moru njegove ljubavi drugima donosili Boga kao milosrdnu ljubav. Blaženicu smo zamolili da nas sve zagovara u Gospodina, da u svakodnevnom životu spoznajemo Božje poticaje, da mu budemo poslušni i da vršimo njegovu volju.

Drugi je dan trodnevnicе, uz misao »Tražite najprije Kraljevstvo Božje, sve ostalo će vam se nadodati«, započeo molitvama i zahvalama nebeskom Ocu kao dobrom ocu od kojega je sve što jesmo i što imamo. Molitvu je s Biserima Očeva milosrđa pripremila i predvodila s. Zrinka, a s mlađima je pripremila i poučan igrokaz. Njime je odaslana poruka da je samo život s Bogom, život u punini i radosti, da samo s njim možemo ostvariti i umnožiti darovane talente, dok nas ponude svijeta često odvode u provalje

života, ali da nas dobri Bog i tada čeka da mu se vratimo jer nas beskrajno ljubi.

Treći dan trodnevnicе bio je posvećen molitvi za dar života i za obitelj. Molitvu je predvodila s. Jelena s Poslanicima Milosrđa. Zamolili smo blaženicu da zagovora svako začeto dijete da se rodi zdravo, da zaštiti sve koji mole za dar života, da naše obitelji budu Božje, da budu svete, da sa zahvalnošću prihvataju dar života i da živimo na slavu Božju.

Svečanost spomendana započela je u samostanu Družbe Kćeri Milosrđa. Nakon molitve u samostanu, procesija je uz pjesmu krenula prema župnoj crkvi, a misu su uz predslavitelja suslavili župnik župe sv. Luke u Novskoj Milan Vidaković, župni vikar Josip Prpić i župnik župe sv. Tome apostola u Rajiću Josip Pendžić. Na kraju euharistijskog slavlja častili smo relikvije bl. Marije Propetoga, a s. Jelena i župnik Vidaković zahvalili su Bogu i sudionicima slavlja na još jednoj proslavi spomendana naše blaženice. Jednaka se hvala Bogu uzdiže i iz srca župljana na ovom slavlju, na daru blaženice i na svemu što po Kćerima Milosrđa čini za našu sredinu.

Vera Klasan

Osijek

U osječkoj župi Svetе Obitelji trodnevnicom smo se pripremali za proslavu spomenданa bl. Marije Propetoga. Svaki dan prije večernje svete mise, zajedno sa župljanimi, moliли smo pobožnost blaženici koju inače molimo svakog 9. dana u mjesecu, na spomen njezina rođenja za nebo 9. srpnja 1966. Trodnevnicu i misu na blagdan predvodio je župnik Dragutin Bedeničić. Prvoga dana trodnevnice, nakon svete pričesti, s. M. Vlatka Bratinšćak govorila je o skoroj proslavi 100. obljetnice osnutka Družbe Kćeri Milosrđa i o njezinim počeciima, posebice o 1922. godini kad je blaženica išla proziti milostinju po Slavoniji i tom prigodom posjetila i Osijek. Šezdeset godina potom, sestre Kćeri Milosrđa došle su u Osijek i od tada neprekinkuto djeluju u njemu. O tomu i o sestarskom snažnom svjedočenju Božjega milosrđa ovom kraju govorila je s. Vlatka trećega dana trodnevnice.

Svetu misu spomendana proslavili smo u župnoj crkvi, s djecom iz našega vrtića i njihovim bližnjima. Leona Budimčić, Ivana Klaric i Katarina Knežević, učenice 6. i 8. razreda, izvele su kratak i poučan scenski prikaz borbe dobra i zla, biranja između dva puta, onoga često trnovita i mukotrpna i onoga koji se doima kao da je pun sreće i zadovoljstva, a ipak vodi u propast. S njima ga je pripremila s. M. Rena-

ta Lizatović, a temeljna je misao vodilja bila da se potakne na razmišljanje o osobnim životnim odabirima. Djeca su radosno otpjevala blaženici posvećenu pjesmu »Biseru iz maloga Blata«. Zajedništvo spomendanskoga slavlja nastavljen je drženjem poslike mise.

s. M. Vlatka Bratinšćak

Ploče (Baćina i Plina – Stablina)

Svečanom svetom misom naša župa Gospe Fatimske proslavila je spomendan bl. Marije Propetoga. Biseri Očeva milosrđa, vrlo zauzeta skupina djece, blaženičnih štovatelja, priredila je program kojim je oslikala crtice o počecima Družbe Kćeri Milosrđa i duhovnu borbu Marije Petković dok je otkrivala volju Božju za nju i odlučivala se za ostanak u svom rodnom Blatu i osnutak nove redovničke zajednice. Prikazali su i njezinu prošnju po Slavoniji i Vojvodini u nastojanju da pribavi hranu za sirotnu djecu u Blatu. Ljubav bl. Marije Propetoga za Boga i njegove siromahe i danas nas nadahnjuje na ta-

kvo vjerničko djelovanje. Poslije svete mise bila je zakuska u dvorištu sestarske kuće.

Boženka Batinović

Subotica

Spomendan bl. Marije Propetoga, suzaštitnice župe sv. Roka u Subotici, svake godine okupi njezine brojne štovatelje iz subotičkih župa i okolice u devetodnevni hod molitve i priprave na veliko slavlje. Stotinjak ih je svake večeri sudjelovalo u prigodnoj pobožnosti i na misi, a geslo devetnice su bile blaženičine misli: »Nema svetosti ni posvećenja bez ljubavi. Kolika je naša ljubav i milosrđe, tolika je naša svestnost.« Ovime je za blaženičine štovatelje započela proslava jubilarne, stote godine utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa kojom žele biti blizu svojim sestrama i njihovo Majci utemeljiteljici.

Ostali smo vjerni našoj svojevrsnoj tradiciji, a to je da svaki dan prinosimo Bogu neku drugu nakanu u molitvi: za misije i misionare i novu evangelizaciju u Crkvi i svijetu; za starije i bolesne, a četrdesetak ih je primilo sakrament bolesničkoga pomazanja dok se za siromašne prikupljalo pomoć; za ljude bez posla i u finansijskim poteškoćama; za duhovna zvanja i za duše u čistilištu; za bračne parove bez djece koji ih pokušavaju dobiti i za obitelji i djecu u njima, a kako je bila nedjelja poslije jutarnje i večernje mise bio je poseban blagoslov obitelji i djece, pa su brojni roditelji došli s djecom raznih uzrasta. Posebice je radostan trenutak bio vidjeti roditelje s djecom čije su majke bile prošle godine na blagoslovu trudnica koji se podjeljuje u župi.

Proslava spomendana započela je programom koji su izvela djeca iz dvaju subotičkih vr-

Spomendan bl. Marije Propetoga...

tića koja nose blaženičino ime, a župni je zbor otpjevao novu pjesmu posvećenu blaženici. Zborom je ravnala s. M. Silvana Milan, uz orguljsku pratnju mr. sc. Ervina Čelikovića. Misu je predslavio i propovijedao dr. sc. Marinko Stantić, župnik subotičke župe Marije Majke Crkve u zajedništvu s mons. Belom Stantićem te domaćim župnikom mons. dr. sc. Andrijom Anišićem i župnim vikarom Draženom Skenđerovićem. U propovijedi je ponajviše govorio o blaženičinu predanju u Božju volju koje je danomice obnavljala te o njezinu neumornu zauzimanju za siromašne. Uz djecu iz dvaju subotičkih vrtića pod blaženičinim imenom, na misi su sudjelovala i djeca okupljena na ljetni oratorij sa svojim animatorima tako da ih je sveukupno bilo 150, a oratorijanci su na završetku misnoga slavlja otpjevali pjesmu. Bila je i prigoda za čašćenje blaženičinih relikvija. Sestre Kćeri Milosrđa su i ovaj put pripremile agape da se u pravom spomendanskom ozračju nastavi velebno slavlje bl. Marije Propetoga. Njezino se štovanje već snažno uvriježilo u Subotici, a brojni štovatelji svjedoče o uslišanjima po njezinu zagovoru.

N. N.

Uskoplje

Župa Uskoplje – Gornji Vakuf u Bosni i Hercegovini trodnevnicom se pripravljala na spomendan bl. Marije Propetoga. Prije mise se molila krunica s blaženičinim razmišljanjima o otajstvima i njoj posvećene litanije. Misu spomendana predslavio je naš novi župnik Josip Matijanić, a toga se dana oprostio i naš dosadašnji župnik Vinko Marković. Primopredaji župe prisustvovao je arhiđakon sarajevske nadbiskupije dr. sc. Pavo Jurić. Župnik je u blaženici prepoznao nadahnuće i poticaj za očuvanje ljubavi između Boga i čovjeka, za osluškivanje Božje volje i konkretno djelovanje u vjerničkom životu. Svoju je novu službu župnika u našoj župi stavio pod blaženičin zagovor. U misnim slavlјima su sudjelovali objedinjeni dječji i veliki župni zbor.

Neka nas u našim dužnostima i svakodnevnim odgovorima na Božji poziv prati zagovor naše blaženice.

s. M. Angelina Tokić

Valpovo

U našoj župi Bezgrešnoga začeća Blažene Djevice Marije trodnevnicu je vodio i propovijedao župnik Zvonko Mrak. Prvi je dan govorio o pozivu na svetost u kršćanskem životu i pokazao to na blaženici koja je odrastala u obitelji gdje se redovito molilo, čitalo Božju riječ i slavilo svetu misu. Sve joj je to oblikovalo osjećaj za sveto. Sveci se razlikuju od drugih upravo po tom što sve u životu primaju iz Božje ruke kao dar i prigodu za rast u svetosti. Drugi je dan propovijedao o temeljnoj životnoj odluci, o opredjeljenje za Krista, a trećega je u središte stavio blaženičino pouzdanju u Boga. Vjerovala je da je on svemoguć, da sve može. Zemlju je stvorio ni iz čega. Sestre je poticala da vjeruju Bogu da će se on pobrinuti za sve što je stvorio.

Na misama je pjevao mješoviti zbor pod vodstvom s. M. Danijele Škoro.

s. M. Ilirka Ivandić

Zagreb, župa sv. Josipa, Trešnjevka

I ove smo se godine na proslavu blaženičina spomendana pripravljali trodnevnicom u kojoj su posebice sudjelovali Poslanici Milosrđa i dječa iz Liturgijske grupe »Bl. Marija Propetoga« pod vodstvom s. M. Kristine Injić.

Prvoga i trećega dana trodnevnice propovijedao je naš župnik Damir Ocvirk. U blaženičinu životu prepoznao je obilježenost križem, od redovničkoga imena do mnogih trpljenja. Takav je put mogao urodit novom redovničkom družbom, jer je Providnost u njoj i biskupu Josipu Marčeliću pronašao dvije duše otvorene Bogu i čovjeku, koje su u tadašnjim društvenim okolnostima prepoznali volju nebeskog Oca i svoje mjesto u njegovu naumu.

Drugoga je dana propovijedao Ilija Nikolić, trajni đakon iz župe sv. Petra u Zaprešiću.

Nevolje koje su obilježile blaženičin život shvaća kao najjače oblikovateljice njezina srca koje je tako postalo jako i spremno da se u potpunosti posveti Gospodinu, svojoj jedinoj ljubavi. Tri je puta prije osnivanja svoje družbe bila nasmrt bolesna, a treći je put, 1918. godine, već bio pripravljen lijes i iskopan grob, ali je Bog imao drugčiji put za nju.

Trećega je dana s. Kristina govorila o »tamnoj noći« koju je i blaženica proživjela kao i mnogi sveci. Riječ je o čišćenju duše kojem je svrha upoznati Boga onakvog kakav on jest. Njezina tamna noć započela je već u djetinjstvu dok je oko sebe gledala duhovnu i materijalnu bijedu siromaha. Veliku napuštenost je osjećala pri kraju života, shrvana bolešću nakon moždanoga udara i paralize. Nije osjećala Kristovu prisutnost. Trpjela je i protivštine u Družbi.

Misu spomendana predslavio je mladomisnik Ante Bojanić koji je u našoj župi proveo svoju đakonsku godinu za vrijeme teološkoga studija i svećeničke priprave. Objasnio je da je Gospodin oblikovao blaženicu da bi mogla u potpunosti izvršavati njegovu svetu volju. Najviše ju je poučavao upravo preko njezinih siromaha, životnih i društvenih tragedija te mnogih bolesti, a »tajna« njezina uspjeha je u trajnoj otvorenosti Bogu, njegovim nadahnućima i prepuštanju njegovoj volji. Podijelio je i mladomisnički blagoslov, a bila je i prigoda za osobno štovanje blaženičinih relikvija.

Dubravka Zavrtnik, članica Poslanika Milosrđa

Zagreb, župa sv. Mirka, Šestine

Župa sv. Mirka u Šestinama proslavila je blaženičin spomendan na koji se pripravljala trodnevnicom. Na obje nedjeljne mise, 8. srpnja Biseri Očeva milosrđa izveli su scenski prikaz o blaženičinu životu. Na spomendan je msgr. Mijo Gabrić slavio misu u samostanskoj kapelici sa sestrama Kćerima Milosrđa i vjernicima koji se tu redovito okupljuju, a večernju je misu spomendana u župnoj crkvi predslavio župnik Robert Šreter u zajedništvu s Encom Rodinisom i Ivanom Bodrožićem. Župnik je potaknuo na nasljedovanje naše hrvatske blaženice koja je imala vrlo jednostavan program života: ljubiti Boga i po tome ljubiti bližnje. Krat-

kim presjekom blaženičina života, rada i djelovanja pokazao je veličinu redovnice koja je samo željela služiti Isusu, na slavu nebeskog Oca. Ona je to živjela, kao i njezine duhovne kćeri, evo već 80. godina ovdje u Šestinama. Pozvao je na molitvu za mlade da se odvaže i odazovu na duhovni poziv da bi i blaženičina družba i dalje rasla i napredovala. Liturgijsko je pjevanje predvodio župni zbor pod vodstvom maestra Božidara Ljubenka.

Zajedništvo spomendanskog slavlje nastavilo se u župnoj dvorani.

s. M. Anamarija Vuković

Zagreb, župa sv. Petra apostola, Vlaška ulica

Na spomendan bl. Marije Propetoga župa sv. Petra apostola pripravljala se trodnevnicom u kojoj su misna slavlja predslavili dr. sc. Dennis Barić, župnik Josip Golubić i mladomisnik Ante Bojančić. Sestre Kćeri Milosrđa su svakoga dana predvodile molitvu krunice s blaženičnim razmišljanjima.

Misu spomendana predslavio je gvardijan kaptolskoga franjevačkog samostana u Zagrebu fra Zdravko Lazić. Prigodan program su izvela djeca iz zagrebačkoga vrtića »Bl. Marija Petković« koji su sudjelovali i u molitvi krunice.

Misnik je u propovijedi istaknuo franjevačku duhovnost Kćeri Milosrđa i njihovu pripadnost velikoj i raznolikoj franjevačkoj obitelji. Kao što je sv. Franjo gledao raspetoga Isusa, tako ga je gledala i naša blaženica. Molimo njihov zagovor da i nama Isus bude uvijek pred očima, u našim srcima i mislima, da budemo ljudi mira i duboke unutarnje radosti.

Bila je i prigoda za čašćenje blaženičinih relikvija.

s. M. Jasna Crnković

Pouka Majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga

Rim, 15. listopada 1961.

O dobroj nakanu

Predrage sestre, htjela bi vam staviti na srce ono što sam već više puta govorila, da velikom brigom prikupljate blago naravi koje vam je dobri Bog dao u ruke, da sva vaša djela po dobroj riječi prikazujete Bogu i tako dobivate neizmjerne zasluge. Svaki vaš korak, svaki vaš i najbeznačajniji rad, svako trpljenje i svaka molitva, pa i sam počinak, ako pri tom učinite dobru nakanu i prikažete sve Gospodinu, dobiva velike zasluge za vječnost. Koliko oprost može dobro činiti ako, naprimjer, znak svetoga križa učinite pobožno i s nakanom da dobijete oprost. Sve što činite u danu, sve prikazujte Gospodinu s dobrom nakanom, jer ako ne činite nakanu, ne dobivate oprost i gubite zasluge.

Mi već ujutro u našim molitvama činimo dobru nakanu za cijeli taj dan, ali je ipak korisno u danu ponoviti pri svakom poslu dobru nakanu. Bezbrojne zasluge se mogu tako preko dana dobiti. Čitala je jedna duša: »Isuse, što mogu za tebe učiniti da tješim tvoje sveto srce?« Isus joj je odgovorio: »Žeđam ljubav, želim twoju ljubav. Daj mi dušā, čini da me duše uzljube, zato sam te uzeo iz svijeta da radiš za spas dušā, da tješiš moje srce koje žeđa ljubav.«

Drage sestre, mi možemo tješiti Isusovo srce i spašavati duše višestrukom zaslugom svojih djela. Svako djelo, bilo veliko ili malo, dobra misao, nekomu učinjena usluga – sve, sve ima trostruku zaslugu, samo ako učinimo dobru nakanu. Prva je zasluga da se sa svakim djelom za samoga sebe povećava slava u vječnosti, što se ne može drugomu ustupiti. Druga je zadovoljavajuća, koju se može namijeniti za svetu dušu u čistilištu i tim se dobiva velika zasluga, jer time činimo veliko djelo milosrđa svetim dušama. Treća je prosidbena zasluga kojom molimo za sebe ili za druge. Isus je jednoj duši, kad ga je pitala čime da mu udovolji, rekao: »Prikaži mi svetu misu, ona je najzaslužnija zasluga.« Na ovo morate ozbiljno misliti, jer ako hladno i bezobzirno pri-

sustvujemo svetoj misi, gubimo sve one neizmjerne milosti koje bi mogle biti namijenjene za cijeli svijet, za našu dušu, za svetu Crkvu, za duše u čistilištu. Zato prisustvujmo svetoj misi svaki put s velikom skrušenošću, sabrano i s velikim počitanjem. Svetu Crkvu naređuje da nitko u zapovijedane blagdane ne izgubi svetu misu, a preporučuje da je, tko može, sluša i u radne dane. Zato, one sestre koje su bolesne, samo ako mogu, neka ustanu da slušaju svetu misu pa neka opet idu u krevet; ali ako im posluh naređuje da ne smiju ustati zbog opasnosti od pogoršanja stanja, onda neka u duhu slušaju svetu misu i prikazuju je za duše u čistilištu i za još mnoge druge nakane, da nas Gospodin sačuva od rata. Ali oproste koje dobivamo, ne možemo namijeniti za sve, nego samo za sebe ili za duše u čistilištu. Ovom trećom zaslugom koju ima dobra nakana možemo isprositi razne milosti za sebe i za druge. Dakle, molimo mnoga za pobjedu svete Crkve, za poniženje njezinih neprijatelja, da zavlada kraljevstvo Božje među nama.

Drage sestre, barem svakih pola sata poklonite se svetom Trojstvu, slavite ga i veličajte dubokim počitanjem, osobito mu se često poklonite u svojoj duši. Sve što činite u danu, sve prikazujte Gospodinu, u zadovoljštinu za svoje grijeha i za grijeha cijelog svijeta, da tješite sveto Srce za sve uvrede koje prima i molite ga za potrebite milosti za sebe, za našu družbu, za franjevački red, za svećenička zvanja itd.

Prije svega budite duše molitve, jer bila duša u bilo kojem stanju, nikad ne propustite molitvu. Dapače, onda kad se osjećate hladne i kao da ne znate moliti, onda još više molite i prisilite se da što pouzdanije molite. Ako i u suhoći ustrajemo u molitvi, malo pomalo raspalit će se naše hladno srce, Gospodin će vidjeti našu dobru volju i ustrajnost, pa će nam pomoći.

Nemojte nikada ispustiti molitvu, ni u najtežim duševnim borbama. Budimo uvjerene da je Isus uvijek uz nas i ako nam se čini da nas ne čuje, kao što je rekao sv. Katarini, da je bio usred njezina srca kad se ona borila s napašću. Budite, drage sestre, po dobroj nakani uvijek sjedinjene s Isusom, u njegovoј prisutnosti, i on će vas zaštитiti u svome božanskom srcu i nikada vas, u svim prigodama života, neće pustiti same.

Deset tromjesečja ususret stogodišnjici Družbe Kćeri Milosrđa

Sedmim tromjesečjem ulazimo u jubilejsku, stotu godinu od utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa. Pred nama su **listopad, studeni i prosinac** u kojima se uz blaženičine tekstove, nedjeljnu i svagdanju liturgiju, Sveti pismo, euharistijsko klanjanje i druge pobožnosti u liturgijskoj godini nastojimo vježbati u karizmi milosrđa. Gdje god je moguće upriličimo zajedničko slavlje posebice svakog 9. dana u mjesecu, na spomen blaženičina prelaska u nebo.

Listopad

Nakana: Predati svoj život i djela Bogu Ocu, Sinu i Duhu Svetomu.

Vježba: sve što činim nastojati činiti što savršenije u zahvalnosti prema Bogu koji vodi moj život na najsvršeniji način

Sva naša djela su za Boga i zato neka budu što savršenije učinjena

Mnogo puta preko dana duša se mora spomenuti da je sve što čini u svakom trenutku za Boga, kralja njezina srca. (...) Kada nešto radite, promislite ćešće i ispitate se: »Je li ovo što činim za moga Boga?« Kako bi poslije toga mogle učiniti što nesavršeno? Jedanput je neki redovnik koji je pleo košare slabo izvršio svoj posao. Kad ga je starješina upitao za koga ih je ispleo, odgovori: »Za moga Boga.« Tada mu starješina reče: »Da si ih pravio za kralja, bio bi uložio više pažnje da ih bolje izradiš, a ti kažeš da si ih napravio za Boga?!« I dade ih baciti u vatru. A košarice drugoga redovnika koji ih je pleo iz taštine, u želji da dobije pohvalu, baci također u vatru, rekavši mu, da ih je napravio za Sotonu. Nikad nisam zaboravila ovu lekciju. (...) Prema tome koliko ljubimo i koliko smo savršeni, bit će savršena i naša djela. Po njima se pozna savršenost duše, kao što po čudesima i savršenosti Gospodinovih djela, poznamo njegovu veličinu i savršenstvo. (...) Naša djela za Boga bit će više ili manje savršena, prema veličini naše ljubavi prema njemu.

(Pouka bl. Marije Propetoga, 6. rujna 1942.)

Studeni

Nakana: Molitva za duhovna zvanja.

Vježba: Odabratи неко djelo pokore s nakanom za duhovna zvanja, osobito u Družbi Kćeri Milosrđa.

O zvanju

Da neka duša bude primljena u ovu Gospodinovu družbu ne zahtjeva se da bude od bogate i plemenite obitelji, da ima velik miraz, da bude učena itd., nego da ima pravo zvanje i želju vjerno

slijediti Isusa Krista Propetoga, žrtvujući se za ljubav Božju za spas duša. Jer je život ove družbe posve sličan životu Isusa Krista koji je bio posvećen za slavu svog Oca i žrtvujući se za spasenje duša.

Kćeri mile, kad vas je Gospodin za ovo odabrao i pozvao i dao vam svoj Sveti Duh i ljubav da ga slijedite, slijedite ga vjerno u radu za slavu njegova Oca i za spasenje duša.

Od ovoga nema ništa bolje, jer je za ovo, za spasenje duša, sišao na zemlju Sin Božji, da se žrtvuje. Ovo je plamen ljubavi! Koja ima ovo zvanje neka ga njeguje, neka ga pazi i bdije nad njim, da ga napast ne rani i ubije. I zato ne obazirite se nikad, kćeri moje, kad vam Sotona šapće: »Ne, ti nemaš snage zato, ti nemaš zvanja!«, jer tako zlobni neprijatelj hoće da sprječi put onima koji vode duše k Bogu. (...) Duša, koja se priprema da spasava duše, ima neprocijenjenu vrijednost, pa Sotona hoće da je prevari, na primjer čini da ona ne misli na svoje zdravlje, nego ga zapušta, ne spa-va dovoljno itd. i tako oboli i ne može više raditi za njihovo spasenje. (...) Moramo nastojati, kćeri moje, da nam zvanje urodi plodom, a za to treba da se pripremamo. Milošću Božjom možemo spa-siti duše i bez predhodne priprave, ali ako vam Gospodin dadne sredstva i mogućnosti da se pri-pravite, ne smijete odbiti tu milost koja vam se daje da budete dostoje predstavnice njegove svete ljubavi, za spasenje njegove djece.

(Pouka bl. Marije Propetoga, 16. srpnja 1944.)

Prosinac

Nakana: Molitva za širitelje Očeva milosrđa.

Vježba: Često tijekom dana, a osobito nakon učinjena djela milosrđa obratiti se Gospodinu riječi-ma: »Oče milosrđa, osnaži Poslanike Milosrđa i sve koji donose drugima tvoje milosrđe.«

O djelima ljubavi i milosrđa

Ako hoćete od Gospodina primiti milosti i njegovo milosrđe, vršite djela milosrđa, jer mjerom kojom budete mjerili, bit će vam mjereno. (...) Srce, koje ljubi, snalazi se, stvara da pomogne i da dadne drugome i Bog mu u istom času priprema veliku slavu. Ne smijemo čekati da nam se dadne sve već učinjeno, nego moramo mi same tražiti sredstva. Ako čekamo da nam sve drugi predvide, nikad nećemo ništa učiniti. (...) Što više budete činile djela milosrđa, tim će vas više Isus u svojoj ljubavi ispuniti svojim milostima, jer je to ono što on od nas traži: »Milosrđe hoću više nego žrtve.« (...) One koje dolaze u Družbu, članice su njezine od prvoga trenutka i zato kao udovi ovo-ga tijela moraju osjećati sve ono što se na nju odnosi, sve što nju interesira. Isto kao što svi udovi čovječjega tijela osjećaju bol kad jedan ud trpi, tako i mi moramo biti sjedinjene u našoj zajednici. Moramo osjećati potrebe zajednice i brinuti se za njih, jer smo u Kristu svi jedno. Moramo se sve skupa brinuti za svaku pojedinu, a svaka pojedina za sve. Ako do danas niste tako živjele, počnite od danas, žrtvujući se i pomažući jedna drugu.

(Pouka bl. Marije Propetoga, 26. lipnja 1946.)

s. M. Emila Špoljarić

Crtice iz družbine kronike (III.)

Ususret stotoj obljetnici utemeljenja Družbe Kćeri Milosrđa, u sljedećih sedam brojeva našega glasila donosimo uvide u važnija događanja uoči osnutka Družbe i njezinih početaka na temelju rukopisnih zapisa s. M. Emile Špoljarić koje je 1960. godine napisala prema Dnevniku Kuće matice u Blatu i kazivanju Majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga.

**Priprava na prvo redovničko oblačenje
i utemeljenje Družbe Kćeri Milosrđa
4. listopada 1920.**

Videći preuzvišeni biskup kako nova zajednica pod vodstvom i upravom naše Majke glavarice lijepo radi i napreduje živeći u pravom Božjem duhu, piše joj preko preč. župnika don Pere Franulovića, 25. kolovoza 1920. da sve pripremi za redovničko oblačenje, jer je odlučio da se utemelji nova redovnička družba.

Kad je ta vijest od biskupa stigla naša Majka se nalazila na poluotociću Prižbi, gdje je pisala Ustanove. Odmah prekine posao i vrati se u Blato da prema njegovoj želji sve pripremi za redovničko oblačenje. Redovničko je odijelo, po Božjem nadahnuću i biskupovu savjetu, odredila sama kako joj je Gospodin bio pokazao na smrtnoj postelji 2. prosinca 1918. Šivala ga je po njezinoj uputi Marija Telenta, a sastojalo se od: crnog habita tj. jednostavne tunike, škapulara i plašta s bijelim ovratnikom i crnim velom. Oko pasa bijeli franjevački pojasa na kojem je visjela franjevačka krunica, te križ s likom Raspeta na crnom konopčiću.

Kad je bilo pripravno redovničko odijelo Majka glavarica je u dogовору s biskupom pismom 2. rujna 1920. zamolila franjevca iz Splita o. Stašića da bi im održao duhovne vježbe kao pripravu za taj svečani dan. O. Stašić se rado

odazvao i 25. rujna 1920. već je bio u Blatu. (...) Duhovne su vježbe bile od 26. rujna do 3. listopada 1920. (...) Na vigiliju sv. Franje bio je svečani završetak duhovnih vježbi, svetom misom i izloženim Svetootajstvom. Prije svete pričesti upravio je voditelj duhovnih vježbi sretnim pripravnicama još jednom vrlo ganutljiv govor o sjedinjenju s Kristom koji ih je još više ganuo i potaknuo da u pobožnom raspoloženju i čenuću dočekaju sutrašnji dan.

Isti dan poslijepodne stigao je iz Dubrovnika i biskup Marčelić u Blato u pratinji mnogih svećenika da održi obred redovničkog oblačenja. Odmah dođe u samostan, pozove sve u kapelu i upravi im topao očinski govor o sreći sutrašnjega dana kad će se zauvijek posvetiti Bogu svome.

Zatim je pozvao svaku pojedinu k sebi da im učini kanonski ispit i vidi njihovo redovničko zvanje i znanje. Nakon obavljenoga izrazio je svoje zadovoljstvo što ih je kao mudre djevice našao spremne da izadu Zaručniku u susret.

Tada je biskup naredio o. Stašiću da za svećarice izabere nova redovnička imena. I on upita našu Majku glavaricu koje ime želi? Ona kaže da se zove Marija, a u Trećem redu Magdalena zato neka joj ostane isto ime. Na to će druge sestre: Ne Magdalena, nego Andelika. Na što ona odgovori da ona nije Andelika. Tada ih o. Stašić ušutka i zagledavši se u zrak reče: »Zvat će se Marija Jesu Crucifixi, to će reći Marija Propeta.« I kad mu je Majka glavarica rekla: »Ne!«, jer mu je to sigurno netko rekao, on je posvjedočio da nije, nego da je onaj čas video tako u zraku napisano. I ustavši brzo pođe reći biskupu, koji se nalazio u obližnjoj sobi, što je video. I svi su čuli kako mu on tumači da to ne znači Marija Propeta, nego Marija Propetog Isukrsta. Zatim se nastavilo biranje imena za ostale svećarice po želji Majke glavarice i dottičnih.

Nakon toga bilo je sve potanko ugovorenog s biskupom i župnikom za sutrašnji dan svečani obred oblačenja i utemeljenja Družbe i njenog opstanak.

Znajući za sutrašnju svečanost mnoge gospođe i gospodice iz Blata dođu u zavod da ga okite i pomognu pripremati sve što je potrebno za sutrašnju svečanost. Osobita briga bila je povjerena gospodici Milki Petković, sestri naše Majke i gospodici Idi Depolo, koje su se briž-

no zauzele za sve što se tiče vanjskog uređenja i sutrašnjeg ručka. Ručak je pripremila rodbina naše Majke glavarice, a pozvane su bile 24 osobe, tj. roditelji svećarica i svećenici s preuzvišenim biskupom.

Članice društva Kćeri Marijine s ostalim svijetom pod upravom vlč. Ivana Ostojića okitili su dvorište, ulicu sve do crkve i crkvu za sutrašnji dan. Ljudi su noću sjekli borove po gorama da okite ulicu do crkve kojom će svećariće proći. Prije nisu mogli jer nisu sigurno znali dan oblačenja, nego sada kad su vidjeli da je došao biskup s tolikim svećenicima.

Majka glavarica bila je s ostalima vrlo iznenađena videći sve to, ganula ih je ljubav i pažnja naroda. Vanjsku stranu samostana i balkon okitili su tako da ih one unutra nisu čule premda su do 23 sata radile i pripremale sve potrebno za sutrašnju svečanost i obred. Nisu čule jer su u duši svojoj bile zabavljene mislima na Isusa za kojim su čeznule i kojeg su svim srcem ljubile. I napokon, kako nam kaže Dnevnik, kad su bile uvjerene da će brzo osvunuti zora sretnoga dana u koji će ih božanski Zaručnik pred cijelim svijetom nazvati svojima, pošle su ganute u kapelu moliti »Tebe Boga hvalimo« i večernje molitve, poslije kojih su upravile posebne molitve u zahvalu Bogu i milom Spasitelju.

s. M. Katarina Mihić i
Ivana, Katarina, Magdalena,
Martin, Niko i Tamara

»Samo sve veselo u Gospodinu!«

**Nagradni boravak natjecatelja kviza o Josipu
Marčeliću na Prižbi od 10. do 12. svibnja 2019.**

Učenici Gimnazije Dubrovnik, Medicinske škole Dubrovnik i OŠ Lapad koji su osvojili drugo i treće mjesto u kvizu o biskupu Josipu Marčeliću »Samo sve veselo u Gospodinu!«, održanom u Dubrovniku 27. listopada 2018., sa svojim su mentorima od 10. do 12. svibnja 2019. bili na izletu na Prižbi, maloj uvali na otoku Korčuli nedaleko od Blata. Na kvizu su sudjelovali djeca i mladi, učenici osnovnih i srednjih škola koji se okupljaju u zajednicama Bisera Očeva milosrđa – mladih suradnika sestara Kćeri Milosrđa u karizmi bl. Marije Proptoga.

Nakon smještaja i večere u sestarskoj kući za odmor, uslijedilo je upoznavanje u igri i druženju, a onda u kapelici zahvala Bogu molitvom Večernje iz časoslova. Lakše smo se naviknuli na izmjeničan ritam molitve časoslova, nego

na ritam pospremanja i pranja suđa. U subotu nam je Bog darovao lijepo vrijeme, a kako je Prižba u ovo doba godine vrlo tiha, doista je pravo mjesto za osluškivanje Božje riječi. Stoga

smo dio prijepodneva proveli u meditaciji nad svetopisamskim tekstovima osluškujući Božju riječ, individualno i timski. Poseban je doživljaj razmišljati o Isusu i njegovim djelima u miru i ljepoti samostanskog vrta. Zatim smo se sastali i razgovarali je li taj tekst utjecao na nas i kako. Šetnje, molitva, razmatranje i druženje bili su pravi užitak, kao i spremanje obroka jer smo ih sami pripremali pa je i užitak blagovanja bio veći. Neki su potom ispitivali temperaturu mora, dok su drugi zaigrali na sigurno i našli odmor u drijemanju. Poslijepodne smo obišli poluotocić i zadržali se uz križ kojim je obilježeno mjesto gdje je bl. Marija Propetoga, sjedeći na kamenu koji se sad čuva u njezinu muzeju uz svetište u Blatu, pisala prva pravila Družbe. U toj ljepoti prirode i savršenoj tišini, izmolili smo krunicu. Večer je donijela puno smijeha u spletu zabavnih i poučnih igara.

Sutradan smo se nakon doručka oprostili od Prižbe i zahvalili s. Paulini na gostoprivlastvu i zaputili se na svetu misu u Blatu u župnoj crkvi nakon čega smo posjetili samostan sestara Kćeri Milosrđa, blaženičino svetište i njoj posvećen muzej gdje smo vidjeli njezine fotografije iz mladosti i puno drugoga iz njezina života. Preporučili smo joj se u molitve u svetištu. Kanili smo obići i grad Korčulu, ali nas je nevrijeme u tom omeđlo. Zahvaljujemo Bogu i sestrama za ovaj boravak na otoku Korčuli i nadamo se nekom novom dolasku u ovaj kraj.

Marina Piuković, odgojiteljica u Dječjem vrtiću »Marija Petković«, Subotica

O godišnjici proglašenja blaženom, u Blatu su se već 15. put zaredom okupili predškolari iz Dječjega vrtića »Marija Petković«, iz njegovih podružnica Osijeka, Splita, Subotice i Zagreba, uz domaćine iz Blata, praćeni svojim roditeljima i drugim članovima obitelji na hodočašću i susretu u zajedništva u molitvi, pjesmi, plesu i plivanju u prekrasnoj uvali Prižbe nedaleko od blaženičina rodnog mjesta. Blato i Blaćani su se i ovaj put pokazali kao nenadmašni domaćini u svome ljubaznom ugošćivanju.

U svome predavanju za roditelje prof. dr. sc. Mladen Parllov s Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Splitu osvijestio je važnost odgoja djece u zajedništvu majke i oca, važnost obiteljske molitve i kršćanskog odgoja. Osobito je važno da se brak ne uzima zdravo za gotovo, nego da supružnici moraju izgrađivati međuso-

Božji blagoslov po zagovoru naše blaženice

Hodočašće i susret dječjih vrtića »Marija Petković« u Blatu, od 31. svibnja do 2. lipnja 2019.

ban odnos i oko toga se truditi cijeli život. U središtu obitelji mora biti Bog jer kada se računa s njim sve se u životu odvija drukčije. Teškoće i križevi bračnoga i obiteljskoga života su neizbjegni, ali s Bogom se sve lakše rješava jer nas Bog ljubi i stalo mu je do svakog čovjeka. Te je misli produbio i u propovijedi svete mise koju smo slavili u samostanskom dvorištu uz blaženičino svetište. Propovijedajući u mladiću koji se nije mogao odreći svoga bogatstva, uputio je na onu kojoj je to uspjelo – Mariji Petković,

a uspjelo joj je jer se posve pouzdala u Gospodina i u svemu se na njega oslanjala. Odrekla se ugodnosti života u bogatoj obitelji i izručila se Bogu da je upotrijebi za svoju brigu o sirotnima, posebice djeci. Liturgijsko su pjevanje predvodila sva djeca zajedno s domaćim dječjim zborom »Stope« pod vodstvom s. M. Julijane Berešić. Misnik je u ovoj prigodi podijelio poseban Božji blagoslov djeci i njihovim roditeljima.

Slavlje susreta nastavilo se programom u velikoj dvorani općine Blato, a svoje pozdravne riječi uputili su načelnik Ante Šeparović, ravnateljica Dječjeg vrtića »Marija Petković« s. M. Patricija Jurić i voditeljica blatske podružnice s. M. Jasmina Gašparović te provincijalna predstojnica hrvatske provincije Družbe Kćeri Milosrđa s. M. Emila Barbarić. Djeca su izvela prigodan program, pun veselih stihova, glume, pjesme i plesa te razveselila srca roditelja i gostiju. Izmjenili su prigodne darove uz zajedničko

fotografiranje. Iscrpljena tijela, ali radosna i ispunjena srca, ručali su u konobi »Zlinje«. Slobodno su vrijeme neki proveli na moru, u Prižbi, ili u razgledavanju Blata i njegovih znamenitosti.

Nedjeljnu je misa slavljenja u župnoj crkvi Svih svetih, a zajedništvo se nastavilo za obiteljskim stolom u konobi »Zlinje«.

Ovi dani ostaju u sjećanju kao nježan zagrljaj naše blaženice, koja je posebno ljubila djecu, a njezine sestre ove susrete organiziraju kao krunu svega onoga lijepoga i dobroga što dječa prime i dožive u vrtiću. Zajedničkim hodočašćem u blaženičino svetište i njezino rodno mjesto svatko može osjetiti ljepotu vjerničkoga zajedništva i osvijestiti vrijednost obiteljskoga zajedništva. Neka sva naša djeca zauvijek pamte vesele vrtićke dane i neka cijelog života nose Božji blagoslov po zagovoru naše blaženice.

U pohodu Majci Milosrđa Hodočašće Poslanika Milosrđa u Oštarije, 8. lipnja 2019.

*Dubravka Zavrtnik,
članica Poslanika Milosrđa, Zagreb*

Poslanici Milosrđa iz Ivanić-Grada, Novske i Zagreba sa svojim voditeljicama s. M. Jelenom Krilić, s. M. Darijom Lukić i s. M. Jasnom Crnković hodočastili su u poznato svetište Gospe od Čudesa u Oštarijama, u gospicke-senjskoj biskupiji, na nekadašnjem posjedu Frankopana, koje se kao svetište časti više od pet stoljeća.

Putovanje je započelo molitvom Juturnje iz časoslova i pjesmom našoj dragoj blaženici. Na propuštanju smo posjetili samostan Družbe Kćeri Srca Isusova u Lasinji gdje smo sudjelovali u molitvi klanjanja pred Presvetim oltarskim sakramentom i zatim razgovarali sa sestrama. Govorile su nam o svome životu u zatvorenom samostanu i o svojoj osnivačljici bl. Mariji od Isusa, a dale su nam i sličice s njezinim mislima i molitvom za njezin zagovor. Otkrili smo da njihova redovnička zajednica, iako žive »iza

rešetaka« ima puno zajedničkoga sa sestrama Kćerima Milosrđa. Nikakvo čudo da je Marija Petković željela ući u neki od zatvorenih samostana i tamo moliti Gospodina da ublaži bijedu svijeta. Ipak je nju Bog pozvao na zauzeto djelovanje u tom svijetu, konkretnim djelima milosrđa, a drugim je dušama – poput sestara Srca Isusova – dao poziv da u trajnoj molitvi budu duhovna poveznica i za sve one koji djeluju u svijetu. Radost sestara Srca Isusova zračila je zaraznom vedrinom koja nas je sve osvojila i posvjedočila nam da je istinsko veselje samo u susretu s Gospodinom, u trajnom zajedništvu s njim.

Odmorili smo se u parku Rastoke gdje smo razgledali staru mlinicu i uživali u ljepotama Božje prirode. Zajednički je ručak bio prigoda za druženje i bolje međusobno upoznavanje nas Poslanika Milosrđa iz triju gradova.

U svetište Gospe od Čudesa oduševljeno nam je pripovijedao župnik Ante Luketić o njegovoj povijesti koja seže u 1450. godinu kad su ga na svom imanju podigli hrvatski velikaši Frankopani. Od tad je bilo više puta rušeno, a u ratovima protiv turskih osvajača služilo je i kao vojna utvrda. Krajem 17. st. svetište je djelomično obnovljeno, a resi ga kip Gospe s djetetom Isusom, barokni tip Bogorodice s plaštem – Majke Milosrđa. Vitraji prikazuju svece i blaženike hrvatskoga naroda, pa je tako među njima i lik bl. Marije Propetoga. U župnoj smo dvorani razmatrali o Pedesetnici – silasku Duha Svetoga na temelju evanđeoskog odlomka iz liturgije Duhova. Pročitali smo i blaženičinu pouku

»O duhu naše družbe, duhu poniznosti«, o njoj razmišljali i raspravljali o tomu što zapravo znači duh poniznosti i kako ga živjeti danas, u vrijeme kad vladaju posve drugi pristupi vrlini, pa čak i među kršćanima.

Svetu smo misu slavili sa župljanima, a župnik je u propovijedi upozorio da Duh Sveti treba biti osnovni pokretač vjerničkoga življenja jer će kršćanin samo tako moći svjedočiti Krista kao onoga čije ime nosi. Razgledali smo i župnu knjižnicu, a nakon molitve Večernje, puni dojmova i duhovne okrjepe, te zahvalnosti Bogu i svima koji su nam omogućili ovo iskuštenje, krenuli natrag, u svoje župe i područja svoga djelovanja.

S Isusom kroz život

Duhovne vježbe za djevojke, u Smokvici i Prižbi, 22. do 29. lipnja 2019.

Tragajući za novim duhovnim iskustvima, za Božjom ljubavlju i prisutnošću u svakidašnjem životu osamnaest je djevojaka bilo na duhovnim vježbama na otoku Korčuli, u samostanu Družbe Kćeri Milosrđa, a vodila ih je s. M. Jelene Krilić. U molitvi, pjesmi, razmatranju i raznim zadacima razmišljale su o Isusa Kristu i njegovu mjestu u njihovu životu. Neke od njih to opisuju ovako:

U početku nam je sve bilo strano, ali kako su dani prolazili bile smo sve opuštenije i svako novo druženje bilo je ispunjeno radošću i prijateljevanjem. Rad u zajedništvu obogatio nas je novim saznanjima i uvodio u Božju blizinu. Svako jutro, podne i večer bilo je ispunjeno zajedničkom molitvom u kojoj smo sve više rasle kao vjernice, u prijateljevanju s Bogom u njegovoj ljubavi. Nakon molitve slijedili su susreti u kojima smo izmjenjivale iskustva. Vrhunac svakoga dana bila je euharistija. Slobodno smo vrijedjeli mogli provoditi na lijepim plažama Žitne i Prižbe, a jedan smo dan provele u Blatu, rodnom mjestu bl. Marije Propetoga. Posjetili smo njezino svetište i muzej uz njega, a bilo je prigode za zajedničku i osobnu molitvu. Jedno smo poslijepodne provele u šutnji, promišljajući o sebi i životu s Bogom. Šutnja nam je pomogla da još više rastemo u kršćanskoj vjeri i ljubavi. Na kraju smo naučile da su duhovne vježbe vrijeme provedeno u zajedništvu s Bogom, što je izvrsna prigoda za obnavljanje vjere i stjecanja novih prijatelja. Duhovne vježbe su doista ojačale našu vjeru.

Nora Šarić i Barbara Bošnjak

Pitale smo se što su to duhovne vježbe i sad znamo da one pomažu da uvidimo svoje grijeha i neuredne sklonosti, da u potpunoj slobodi tražimo i prihvativamo Božju volju za svoj život. Vježbale smo se u rješavanju problema, oslobođanju od strahova i u otvaranju Bogu u molitvi i predanju. Šutnja jedno popodne bila je nešto osobito, a provele smo je u samoći, u razgovoru s Bogom u njegovoj prirodi. Osluškivale smo Božji glas da što bolje razumijemo što nam je činiti i kako da je hoditi i rasti u vjeri, jaka duha i čistih misli. Ohrabrivale smo se molitvom, pjesmom, savjetima... Vjerujem da su nas duhovne vježbe međusobno zblžile i otvorile nam nova vrata.

Karla

Proživjela sam divne trenutke s Bogom, naučila puno novoga, stekla iskustvo koje ću pamtit do kraja života. Moje su srce i život ispunjeni spoznajama koje će možda usmjeriti tijek moga života. Susrela sam Boga u njegovoj snazi i veličini koja mi puno znači, jer to je ono što me ohrabruje u vjeri u njega, u njegovu dobrotu i ljubav.

N. N.

s. M. Anamarija Vuković,
juniorka Družbe Kćeri Milosrđa

»Vi ste svjetlost svijeta! Vi ste sol zemlje!« *Obnove redovničkih zavjeta u Družbi Kćeri Milosrđa*

U Kući matici naše družbe u Blatu, u samostanskoj kapeli Krista Kralja, na blagdan Preobraženja Gospodnjega, 6. kolovoza, i ove su godine upriličene redovničke svečanosti u kojima su neke naše sestre proslavile svoje jubileje i imale obnovu redovničkih zavjeta.

Svoju 50. obljetnicu redovničkoga življena i vjernosti Gospodinu u zavjetu siromaštva, čistote i poslušnosti obnovila je s. M. Miljenka Lizatović, a s. M. Jasminka Gašparović i s. M. Danica Knežić proslavile su 25. godišnjicu zavjeta. Naše sestre juniorke – s. M. Danijela Bago, s. M. Kristina Injić, s. M. Marija Oreb, s. M. Anamarija Vuković i s. M. Zrinka Vuković – obnovile su svoje redovničke zavjete na godinu dana.

Sestre su se za ovu svečanost pripremale dva tjedna u sestarskoj kući za odmor na Priž-

bi. Prema programu permanentnog odgoja uz vodstvo fra Nikice Vujiće u molitvi i razmatranjima, u prekrasnoj Božjoj prirodi poluotočića Prižbe imale su prigodu za odmor i duše i tjele, a potom su u duhovnim vježbama pod vodstvom salezijanca Stjepana Bolkovca promišljala o svom redovničkom pozivu potaknute svedopisanskom riječju: »Vi ste svjetlost svijeta! Vi ste sol zemlje!« (Mt 5, 13-14).

Zahvalni smo Bogu na daru naših sestara Kćeri Milosrđa i njima na življenu i djelovanju u karizmi milosrđa, na svagdanjem opredjeljenju da nasljeđuju Krista u duhu naše majke utemeljiteljice, bl. Marije Propetoga. Neka im i njezin zagovor bude duhovna snaga u svim naštojanjima oko širenja Božjega Kraljevstva, da kao glasnice Velikoga Kralja donose Radosnu vijest svima kojima ih on pošalje.

Dopuni...

tekst sažetoga prikaza povijesti osnivanja Družbe Kćeri Milosrđa uz pomoć pročitanih tekstova iz prijašnjih broja i ponuđenih pojmove na dnu stranice.

Marija Petković je napustila rodnu kuću na svetkovinu _____ godine _____ da bi mogla slobodno raditi u Zavodu sestara _____ koje su otišle iz Blata. Družbu Kćeri Milosrđa osnovala je prema uputama biskupa mons. _____ . Svečanost utemeljenja održana je u Blatu na blagdan _____ 1920. godine. Toga dana u novicijat je ušlo prvih _____ sestara Družbe. U vrijeme osnivanja Družbe Kćeri Milosrđa, župnik u Blatu bio je don _____. Prvo redovničko zavjetovanje u Družbi biskup je upriličio _____ dana nakon svečanosti utemeljenja Družbe. Iduće godine navršit će se _____ godina od kada je bl. Marija Propetoga započela djelo milosrđa po družbi koju je osnovala.

sv. Franje, Pero, Marčelića, 1919., Josipa, Blagovijesti, deset, sto, šest, ančela, Franulović

Molitva

bl. Mariji Propetoga

Bože, Oče dobri,
bogat milosrđem,
spasio si nas križem
Sina svoga Isusa Krista.
Zapali u našim srcima,
po zagovoru
bl. Marije Propetoga,
vatru svoje ljubavi,
da ljubimo tebe
iznad svega
i braću svoju
u Kristovoj ljubavi.
On je Bog
i s tobom živi i kraljuje
u jedinstvu Duha Svetoga,
po sve vjeke vjekova.
Amen.

Molimo javite o
dobivenim uslišanjima
po zagovoru
bl. Marije Propetoga:

Družba Kćeri Milosrđa
TSR sv. Franje

Ive Mallina 4
HR-10000 Zagreb

tel. 01 46 77 609;
faks 01 46 77 986

e-mail:
kceri.milosrdja@zg.t-com.hr
www.marijapropetog.hr

**TEBI MAJKO – glasilo Svetišta
bl. Marije Propetoga Isusa Petković**

Osnivač:

Općina Blato – Odbor za promicanje štovanja
bl. Marije Propetoga Isusa Petković

Izdavač:

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje
Ive Mallina 4, 10000 Zagreb

Glavna i odgovorna urednica:

s. M. Jasna Crnković

Pomoćnica glavne urednice i lektorica:

Katica Knezović

Uredničko vijeće:

s. M. Emila Barbarić, s. M. Vlatka Bratinčak,
s. M. Jasminka Gašparović, s. M. Janja Jurman,
Katica Knezović, s. M. Jelena Krilić,
s. M. Fatima Kršlović, s. M. Silvana Milan,
s. M. Nelija Pavlović, Teo Šeparović,
s. M. Angelina Tokić

Fotografije:

Arhiv Hrvatske provincije Krista Kralja i družbine vrhovne kuće u Rimu te sudionici događanja i privatne, a u ovom broju posebice Marija Belošević

Adresa uredništva i vicepostulature:

Radoševa glavica 16, 20340 Ploče-Stabline;
tel. 00 385 20 679 969
e-mail: vicepostulatura-glasilo@marijapropetog.hr

Oblikovanje, grafička priprema i tisk:

Tiskara Rotim i Market

Naklada: 1500 primjeraka

www.marijapropetog.hr/glasilo

Glasilo izlazi tromjesečno

Godišnja pretplata:

Republika Hrvatska 40 KN • BiH 10 KM • ostale europske zemlje 10 EUR • zrakoplovne pošiljke 20 USD ili kunska protuvrijednost

Računi glasila: za pretplatu i priloge podrške u Hrvatskoj poštanskoj banci,

Kunski i devizni račun:

[HR26 23900011100341407](#)

BIC code: [HPBZHR2X](#)

Družba Kćeri Milosrđa TSR sv. Franje, Mallinova 4, 10000 Zagreb, s naznakom: za glasilo

Blato

Kuća matica Družbe Kćeri Milosrđa
i Svetište bl. Marije Propetoga
Ulica 79., br. 5, 20271 Blato
tel. 020 852 800; faks 020 852 806
e-mail: samostan.kceri.milosrdja@du.t-com.hr
www.marijapropetog.hr

**»A ja vam kažem, sve ono što činimo
zadnjem siromahu, siroti, bolesniku
činimo Isusu Kristu
(usp. Mt 25, 36).**

**Srce koje ljubi snalazi se, stvara
da pomogne i da dadne drugome.«
bl. Marija Propetoga**

**Zaklada »Blažena Marija Petković«
i nadalje pomaže u školovanju srednjoškolaca
i studenata, djece iz siromašnijih obitelji, a
potrebe su iz dana u dan sve veće. Svjesni
smo toga da nitko od njih ne bi smio biti
uskraćen u školovanju koje im otvara vrata
za osamostaljenje i pomaganje mlađoj braći i
sestrama, kao i u uzdržavanju obitelji.**

**Svjesni smo i toga da nikome u ova bremenita
vremena nije lako, ali ipak s pouzdanjem
kucamo na vaša vrata sa zamolbom da ne
zaboravimo našu braću i sestre u potrebi,
posebice djecu koja se bez školovanja ne mogu
nadati boljoj budućnosti – tu im nadu ne
smijemo ugasiti.**

**Imajmo hrabrosti od onoga malo odvojiti za one
koji nemaju ni toliko. Bog vas blagoslovio!**

Žiro račun: HR 68 2408002-1100022172

Devizni račun: HR 68 7030-1968319

Partner Banka d.d. Zagreb

Zaklada »Blažena Marija Petković«

Mallinova 4, 10000 Zagreb

tel. 01/46 77 609; faks 01/46 77 986

»Vjerujem da večeras ovdje sabrani – svaka sestra redovnica, svaki svećenik i svaki vjernik – svi želimo poput Isusova sugovornika, poput bl. Marije Propetoga, mirisati Bogom, suobličiti se raspetom i uskrslom Isusu, da u njega zaodjeveni mijenjamo i izgrađujemo pravni, gospodarski, politički i društveni sustav ove zemlje.

Od blaženice naučimo da bez Boga i njegove snage ne možemo učiniti ništa. Bez zajedništva s njim i zaljubljenosti u njegove vrednote ne može se mijenjati ovaj svijet. Samo Isus daje snagu i ljubav za istinske i neprolazne vrednote i ideale, za žrtvu koju je zbog njih potrebno podnijeti.

Čestitamo vam, drage sestre Kćeri Milosrđa, stotu obljetnicu Družbe. Zajedno danas molimo da vas Gospodin blagoslovi darom svoga Duha, kanonizacijom Majke utemeljiteljice i novim članicama, ovdje u domovini i u svijetu.«

*mons. dr. sc. Đuro Hranić,
u Blatu, 9. srpnja 2019.*

